

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България

(Обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2005 г. - бр. 45 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г., бр. 41, 54 и 109 от 2007 г., бр. 67, 71, 98 и 108 от 2008 г., бр. 47 и 81 от 2009 г., бр. 61 и 88 от 2010 г., бр. 23 от 2011 г., бр. 32 и 53 от 2012 г., бр. 15, 28, 66 и 109 от 2013 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2014 г. - бр. 24 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 и 52 от 2015 г., бр. 26 от 2016 г. и бр. 13, 58 и 96 от 2017 г.)

§ 1. В чл. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) С този закон се цели и прилагането на екосистемен подход и насърчаването на съвместното съществуване на различните дейности и начини на използване на морските пространства на Република България с оглед на постигане на устойчиво развитие и растеж на морската икономика, в т.ч. на морския енергиен сектор, транспорта по море, рибарството и аквакултурите, туризма, добива на суровини, опазването на подводното културно наследство и опазване, защита и подобряване на морската околна среда, включително устойчивост към последиците от изменението на климата.“

§ 2. В чл. 6, т. 4 думата „Ропи“ се заменя с „Рохи“.

§ 3. В глава втора „Морски пространства на Република България“, раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а–51ж:

„Чл. 51а. (1) Използването на морските пространства на Република България се осъществява в съответствие с принципа за интегрирано управление на морските дейности.

(2) За насърчаване на устойчив растеж на морската икономика, устойчиво развитие на Черноморския район и устойчиво използване на природните ресурси се организира и прилага морско пространствено планиране – инструмент на Интегрираната морска политика на Европейския съюз.

(3) Морското пространствено планиране включва анализ на извършваните от човека дейности по използване на морските пространства и организирането им по начин, който позволява съвместното им съществуване за постигане на екологичните, икономическите и социалните цели по чл. 2.

Чл. 51б. (1) Общото ръководство и координация на дейността по морско пространствено планиране се осъществява от министъра на регионалното развитие и благоустройството, който отговаря и за изработването и поддържането на Морския пространствен план на Република България.

(2) Създава се Консултативен съвет по въпросите на морското пространствено планиране като помощен орган към министъра на регионалното развитие и благоустройството за осъществяване на сътрудничество и координация в процеса на морското пространствено планиране.

(3) В консултативния съвет по ал. 2 се включват представители на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на околната среда и водите, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на земеделието, храните и горите, Министерството на икономиката, Министерството на енергетиката, Министерството на туризма, Министерството на културата, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Военноморските сили, Басейнова дирекция „Черноморски район“, Изпълнителна агенция „Морска администрация“, Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури, Центъра по подводна археология, Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“, Българската академия на науките, Университета за архитектура, строителство и геодезия, Асоциацията на българските черноморски общини и представители на други ведомства, научни и стопански организации и юридически лица с нестопанска цел, които имат пряко отношение към планирането и организирането на дейностите по използване на морските пространства.

(4) Функциите, задачите и съставът на консултативния съвет по ал. 2 се определят с правилник, приет от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(5) Поименният състав на Консултативния съвет по въпросите на морското пространствено планиране се определя със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(6) Председател на Консултативния съвет по въпросите на морското пространствено планиране е министърът на регионалното развитие и благоустройството или оправомощен от него заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството.

Чл. 51в. (1) Морският пространствен план на Република България обхваща морските пространства на Република България, както са определени в чл. 5, ал. 1, в т.ч. крайбрежните морски води по смисъла на § 1, т. 54 от Допълнителните разпоредби на Закона за водите.

(2) Планът по ал. 1 не служи за определяне и делимитация на морските граници в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, сключена в Монтего Бей, Ямайка, на 10 декември 1982 г., ратифицирана със закон – ДВ, бр. 38 от 1996 г. (обн., ДВ, бр. 73 и 74 от 1996 г.).

(3) Планът по ал. 1 определя пространственото и времевото разпределение на осъществяваните и на бъдещите дейности по използване на морските пространства с изключение на дейностите, чиято единствена цел е отбраната или националната сигурност на Република България.

(4) Планът по ал. 1 включва:

1. системата за движение в морските пространства на Република България;

2. зоните и полигоните за военни учения;

3. зоните за проучване, разработване и използване на природни ресурси;

4. зоните за риболов;

5. зоните за отглеждане на аквакултури;

6. зоните за туристически и рекреационни дейности;

7. зоните за научноизследователска дейност;

8. защитените зони и защитените територии от Националната екологична мрежа;

9. защитените зони за опазване на културното наследство;
10. трасетата на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура;
11. инсталациите и съоръженията, свързани с корабоплаването;
12. инсталациите и съоръженията за разработване и използване на минералните и енергийните ресурси;
13. обектите на подводното културно наследство.

Чл. 51г. (1) Морският пространствен план на Република България се изработва въз основа на анализа на наличната екологична, геоложка, геоморфоложка и физична информация за морските пространства на Република България, информацията, достъпна чрез Националния портал за пространствени данни, както и социалните и икономическите данни за дейностите по чл. 51в, ал. 4. При изготвянето му се отчитат:

1. особеностите на Черноморския регион;
2. състоянието на биологичните, минералните и енергийните ресурси;
3. съществуващите и бъдещите дейности по използването на морските пространства и тяхното въздействие върху околната среда и подводното културно наследство;
4. взаимодействията между сушата и морето;
5. трансграничното сътрудничество в Черноморския регион.

(2) За извършването на дейността по морско пространствено планиране Република България сътрудничи с останалите държави от Черноморския регион в рамките на Организацията за черноморско икономическо сътрудничество, на Комисията по опазване на Черно море от замърсяване и по друг подходящ начин, в т.ч. на двустранна основа. Сътрудничеството с Румъния е насочено към постигане на съгласуваност и координираност на националните морски пространствени планове по въпросите с транснационален характер.

(3) Планът по чл. 51в може да се изработи като част от трансграничен морски пространствен план на Черно море.

Чл. 51д. (1) Изработеният морски пространствен план се публикува на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и подлежи на обществено обсъждане, преди да се внесе за одобряване.

(2) Общественото обсъждане се извършва заедно с процедурата за провеждане на консултации по екологичната оценка и/или оценката за съвместимост, които възложителят на проекта организира и провежда по реда на Закона за опазване на околната среда, съответно по реда на Закона за биологичното разнообразие.

Чл. 51е. (1) Морският пространствен план на Република България, включващ текстови и графични части, се приема от Националния експертен съвет по устройство на територията и регионална политика и се одобрява с решение на Министерския съвет.

(2) Планът подлежи на преразглеждане на всеки 10 години.

(3) Планът може да бъде преразгледан и извън срока по ал. 2, ако настъпят съществени промени в общественно-икономическите условия, при които е бил одобрен.

(4) По отношение на проектите за изменение на Морския пространствен план на Република България се прилагат разпоредбите на ал. 1 и чл. 51д.

Чл. 51ж. (1) Решението на Министерския съвет, с което се одобрява Морският пространствен план на Република България, както и решенията, с които се одобряват неговите изменения, се обнародват в „Държавен вестник“.

(2) Текстовите и графичните части на одобрения Морски пространствен план на Република България и на неговите изменения се публикуват на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

(3) Министърът на регионалното развитие и благоустройството изпраща копие от одобрения план и от неговите изменения на Европейската комисия и на другите черноморски държави в 3-месечен срок от обнародването на решението по ал. 1.”

§ 4. В чл. 52б се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Подробните устройствени планове по ал. 1 се съобразяват с предвижданията на Морския пространствен план на Република България.“

2. Досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 3, 4 и 5.

§ 5. В чл. 53 ал. 4 се изменя така:

„(4) В морските пространства на Република България се забранява замърсяването на въздуха от кораби, включително изгарянето в корабните

горивни инсталации на корабно гориво, което не съответства на изискванията на наредбата по чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух, както и всяко друго замърсяване от кораби, освен при спазване на нормите, предвидени в международни конвенции, ратифицирани от Република България, и в националното законодателство.“

§ 6. В чл. 56 след думата „предприема“ се добавя „в съответствие с Националния план за защита при бедствия“.

§ 7. Създава се чл. 60в:

„Чл. 60в. Системата за автоматична идентификация (AIS), монтирана на борда на кораб в съответствие с изискванията на вторичното право на Европейския съюз, международен договор, по който Република България е страна, или с разпоредби на националното законодателство, трябва да е непрекъснато включена и да излъчва актуална информация за навигационния статус на кораба, докато той се намира в морските пространства на Република България или преминава през тях.“

§ 8. В чл. 61, ал. 4 се създава изречение второ:

„За хидротехнически съоръжения, които ще изпълняват освен основното си предназначение и функции на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1, се прилагат и правилата за устройствено планиране и инвестиционно проектиране, установени съответно в чл. 112д и чл. 112о.“

§ 9. В чл. 65 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „организации“ се заменя със „сили и средства“.

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) По предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на отбраната и министъра на вътрешните работи Министерският съвет приема Национален план за търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „Морската администрация“ се заменят с „В съответствие с плана по ал. 3 Изпълнителна агенция „Морска администрация“, а след думата „отбраната“ се добавя „и Министерството на вътрешните работи“.

§ 10. В чл. 73, ал. 1 думата „рейдовете“ се заменя с „котвени стоянки“.

§ 11. В чл. 75 се създава ал. 9:

„(9) За хидротехнически съоръжения, които ще изпълняват освен основното си предназначение и функции на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1, се прилагат и правилата за устройствено планиране и инвестиционно проектиране, установени съответно в чл. 112д и чл. 112о.“

§ 12. В чл. 75а след думата „вещества“ се добавя „замърсяването на въздуха от кораби, включително изгарянето в корабните горивни инсталации на корабно гориво, което не съответства на изискванията на наредбата по чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух“ и се поставя запетая, а думите „включително на въздуха“ и запетаята след тях се заличават.

§ 13. Създава се чл. 77а:

„Чл. 77а. Системата за автоматична идентификация по вътрешните водни пътища (AIS за корабоплаване по вътрешните водни пътища), монтирана на борда на кораб в съответствие с изискванията на вторичното право на Европейския съюз, международен договор, по който Република България е страна, или с разпоредби на националното законодателство, трябва да е непрекъснато включена и да излъчва актуална информация за навигационния статус на кораба, докато той се намира във вътрешните водни пътища на Република България или преминава през тях.“

§ 14. В чл. 78 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „нормите, предписани от Правилата за превоз на опасни товари по вътрешните водни пътища, приети от Дунавската комисия и от Европейската икономическа комисия“ се заменят с „правилата на Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по вътрешни водни пътища (ADN), подписано в Женева, Конфедерация Швейцария, на 26 май 2000 г., ратифицирано със закон – ДВ, бр. 9 от 2006 г. (ДВ, бр. 43 от 2008 г.)“.

2. В ал. 3 думите „Правилника за плаване в българския участък по р. Дунав“ се заменят с „Правилата за плаване по р. Дунав, приети с Постановление № 83 на Министерския съвет от 2013 г. (ДВ, бр. 35 от 2013 г.)“.

§ 15. В чл. 81, ал. 1 думите „се извършва при условия и по ред, определени с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят със „се организира от Изпълнителна агенция „Морска администрация“ в съответствие с плана по чл. 65, ал. 3“.

§ 16. В чл. 87, ал. 2 думите „Правилата за речния надзор по р. Дунав“ се заменят с „Правилата за речния надзор по Дунава, приети с Постановление № 82 на Министерския съвет от 2013 г. (ДВ, бр. 35 от 2013 г.)“.

§ 17. В чл. 88 след думата „предприема“ се добавя „в съответствие с Националния план за защита при бедствия“.

§ 18. В чл. 92, ал. 5 се правят следните изменения:

1. В т. 8 думите „складовете за течни“ се заменят със „специализираните складове за наливни и насипни“.

2. В т. 10 думите „складовете за течни“ се заменят със „специализираните складове за наливни“.

§ 19. В чл. 100, ал. 3 думите „Правилника за плаване в българския участък на река Дунав (ДВ, бр. 6 от 1992 г.)“ се заменят с „Правилата за плаване по р. Дунав“.

§ 20. В чл. 103д, ал. 2, т. 5 думата „рибарски“ се заменя с „риболовни“.

§ 21. В чл. 105 след думата „рейдове“ се поставя запетая и се добавя „съответно на котвени стоянки“ и се поставя запетая.

§ 22. В чл. 112, ал. 3 след думите „по ал. 1“ се добавя „и на специализирани пристанищни обекти“.

§ 23. В чл. 112а се правят следните изменения и допълнения:

1. АLINEЯ 1 се изменя така:

„(1) Генералният план на пристанище за обществен транспорт е устройствената основа за изграждането и развитието, в т.ч. разширяването, на пристанището. С генералния план на пристанището за обществен транспорт се определят концепциите за дългосрочно развитие на съответната територия и акватория, обосновани с технологични и маркетингови изводи, както и взаимовръзката на тези концепции с одобрената от Министерския съвет Интегрирана транспортна стратегия за периода до 2030 г., Морския пространствен план на Република България, съответните концепции и схеми за пространствено развитие и устройствените планове от по-висока степен.“

2. В ал. 2:

а) в основния текст думата „определя“ се заличава;

б) в т. 1 думите „функционалното зонироване“ се заменят с „определя развитието на съществуващите и необходимостта от резервиране на нови територии, предназначени за извършване на пристанищни дейности и услуги,

функционално ги зонира“ и накрая се добавя „и планира режима на тяхното устройство и параметрите на застрояването им“;

в) в т. 2 пред думата „терените“ се добавя „определя“;

г) точка 3 се изменя така:

„3. отразява съществуващото положение, дефинира общата техническа инфраструктура на пристанището и определя развитието на комуникационно-транспортната мрежа (железопътни линии и пътища) и на другите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура на територията на пристанището, както и на останалите елементи на пристанищната инфраструктура;“

д) създава се т. 4:

„4. предвижда обосновани решения за параметрите (границы и проектни дълбочини) и за навигационното осигуряване на пристанищната акватория и на всяка от зоните в нея;“.

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Разрешение за изработване на проект на генерален план се дава със съвместна заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството по искане на заинтересувано лице.“

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Проектът на генерален план на пристанище за обществен транспорт се приема от междуетоводствен експертен съвет, назначен със съвместна заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството, в който задължително се включват упълномощени представители на общините и областите по местоположение на пристанището за обществен транспорт и експерти от Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Министерството на околната среда и водите, Министерството на здравеопазването и Агенция „Митници“. В зависимост от спецификата на съответното пристанище в съвета могат да се включват представители и на други заинтересувани ведомства и организации.“

5. В ал. 5 след думата „Приетият“ се добавя „по реда на ал. 4 проект на“, думите „по ал. 3“ се заличават, а думите „от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от“ се заменят със „с“

съвместна заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и“.

6. В ал. 7 пред думата „подробен“ се добавя „специализиран“.

7. В ал. 9 след думите „в него“ се добавя „се издава по реда на Закона за устройство на територията и“.

§ 24. Създава се чл. 112а¹:

„Чл. 112а¹. (1) Заявление, с което се иска разрешение за изработване на проект на генерален план на пристанище за обществен транспорт, придружено от задание за проектиране, се подава пред Изпълнителна агенция „Морска администрация“:

1. от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“;
2. от концесионер на терминал от пристанище за обществен транспорт с национално значение;
3. от собственик на пристанище за обществен транспорт с регионално значение;
4. от физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, което има инвестиционна инициатива за изграждане на ново или разширение на съществуващо пристанище за обществен транспорт.

(2) В 14-дневен срок от постъпването на заявлението по ал. 1 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ представя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на министъра на регионалното развитие и благоустройството мотивирано становище относно съответствието на инвестиционната инициатива с документите по чл. 112а, ал. 1.

(3) Със заповедта, с която се дава разрешение за изработване на проект на генерален план, се определят обхватът, целите и задачите на проекта и се одобрява заданието за неговото изработване. Заповедта се публикува на интернет страницата на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ и не подлежи на оспорване.

(4) Отказът да се даде разрешение за изработване на проект на генерален план се дава с мотивирана съвместна заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството и може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването му на заявителя.“

§ 25. В чл. 112б се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Изработеният проект на генерален план на пристанище за обществен транспорт се внася за разглеждане, приемане и одобряване в Изпълнителна агенция „Морска администрация“ със заявление, към което се прилагат:

1. документи, удостоверяващи изпълнението на приложимите процедури по Закона за опазване на околната среда, Закона за биологичното разнообразие и Закона за културното наследство;

2. писмени становища относно съгласуването на проекта на генерален план от експлоатационните дружества, към чиито мрежи и съоръжения е налице или се предвижда присъединяване;

3. други документи, определени в наредбата по чл. 112а, ал. 6 съобразно характера на инвестиционната инициатива.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Когато инвестиционната инициатива е за изграждане на ново пристанище за обществен транспорт или на нов терминал от съществуващо пристанище, освен документите по ал. 1 към заявлението се прилагат най-малко и следните документи:

1. за индивидуализация на територията, върху която се предвижда да се изгради пристанището, съответно терминалът;

2. резюме на резултатите от предварителното (прединвестиционно) проучване относно: наличието на подходящи географски, хидроложки, хидрогеоложки и други условия; възможностите за свързване с пътната мрежа и с железопътната инфраструктура; трафика на съответния тип или типове товари, съответно пътници;

3. технологична и финансова обосновка на инвестиционната инициатива, в т.ч. обосновка на необходимостта и размера на инвестициите за отчуждаване на поземлени имоти, както и за изграждане на пътни и/или железопътни връзки, на акватория или отделни нейни зони, на части от общата техническа инфраструктура на пристанището, а в случаите, когато на пристанището ще се обслужват кораби от международно плаване – и на зона по чл. 101, ал. 1.“

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ представя пред министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и пред министъра на регионалното развитие и благоустройството мотивирано становище по проекта на генерален план, придружено от цялата административна преписка, в срок до два месеца от постъпването на заявлението по ал. 1 без недостатъци.“

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министърът на регионалното развитие и благоустройството, вземайки предвид становището по ал. 3, предприемат действия за назначаване на междуправителствен експертен съвет по чл. 112а, ал. 4 за разглеждане и приемане на проекта на генерален план.“

5. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Когато подаденото заявление по ал. 1 е с недостатъци и заявителят, след като е бил надлежно уведомен за тях, не ги отстрани в определения срок, производството се прекратява със съвместна заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството по предложение на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“. Заповедта може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването ѝ на заявителя.“

6. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) Когато междуправителственият експертен съвет по чл. 112а, ал. 4 вземе решение, с което отказва да приеме проекта на генерален план, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министърът на регионалното развитие и благоустройството постановяват съвместна заповед, с която отказват да одобряват проекта.

(7) Съвместната заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която се одобрява приетият от междуправителствения експертен съвет по чл. 112а, ал. 4 проект на генерален план или се отказва одобряването на проекта, се обнародва в „Държавен вестник“ и може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.“

§ 26. В чл. 112в се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Влязъл в сила генерален план на пристанище за обществен транспорт може да се изменя, когато:

1. настъпят промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил изработен и одобрен планът, налагащи различни от съдържащите се в него концептуални решения за пристанищната територия и/или акватория;

2. възникне инвестиционна инициатива, която засяга резервирана за бъдещо развитие на пристанището територия или е свързана с промяна на параметрите на пристанищната територия или акватория, в т.ч. изграждане на нов терминал или на нова зона за съхранение на товари, за извършване на дейности по чл. 116а или на проверките и контрола по чл. 101, ал. 1, или на зона, която отговаря по своето предназначение на характеристиките на пристанище по чл. 107–109;

3. се констатира явна фактическа грешка, която има значение за предвижданията на плана;

4. в резултат на изменение на кадастрален план, одобряване или изменение на кадастрална карта имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с външните регулационни граници на пристанищната територия.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Проектите за изменение на генерален план на пристанище за обществен транспорт се изработват, разглеждат, приемат и одобряват при условията и по реда на чл. 112а, 112а¹ и 112б. В случаите по ал. 2, т. 3 и 4 със заповедта по чл. 112а, ал. 4 може да се постанови, че междуведомственият експертен съвет взема решението си относно приемане на проекта за изменение на генералния план неprisъствено.“

§ 27. Създава се чл. 112в¹:

„Чл. 112в¹. В шестмесечен срок от влизането в сила на заповедта, с която се одобрява внесен от лице по чл. 112а¹, ал. 1, т. 4 проект на генерален план за изграждане на ново пристанище за обществен транспорт с национално значение или на нов терминал от съществуващо такова пристанище, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията предприема необходимите действия за внасяне на предложение за предоставяне на държавна концесия за строителство.“

§ 28. Член 112г се изменя така:

„Чл. 112г. (1) Инвестиционното проектиране за изграждане на ново, за разширение на съществуващо или за изграждане на отделни обекти и подобекти в пристанище за обществен транспорт с национално значение се възлага от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ или от концесионер – в случаите, когато съгласно договора за концесия строителството се извършва със средства на концесионера.

(2) Инвестиционното проектиране за изграждане на ново, за разширение на съществуващо или за изграждане на отделни обекти и подобекти в пристанище за обществен транспорт с регионално значение се възлага от заявителя на инвестиционната инициатива или друго лице, отговарящо на изискванията на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

(3) Инвестиционните проекти се съгласуват от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията преди внасянето им за одобряване.

(4) Инвестиционните проекти се одобряват и разрешение за строеж се издава от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице.

(5) В срок до три месеца от въвеждането в експлоатация на ново пристанище за обществен транспорт или на нов терминал от съществуващо пристанище министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията внася в Министерския съвет проект на решение по чл. 103а, ал. 2 за допълване списъка на пристанищата за обществен транспорт.“

§ 29. Създава се чл. 112г¹:

„Чл. 112г¹. (1) Решение за реконструкция или рехабилитация на цяло или на част от съществуващо пристанище за обществен транспорт с национално значение с изключение на случаите, когато за пристанището е предоставена концесия, се приема от управителния съвет на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“.

(2) Инвестиционното проектиране за реконструкция или рехабилитация на цяло или на част от съществуващо пристанище за обществен транспорт с национално значение се възлага от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ или от концесионер – в случаите, когато съгласно договора за концесия реконструкцията и рехабилитацията се извършват със средства на концесионера.

(3) По отношение на съгласуването и одобряването на инвестиционните проекти и издаването на разрешения за строеж се прилагат разпоредбите на чл. 112г, ал. 3 и 4.“

§ 30. В чл. 112д се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „въз основа на“ се добавя „специализиран“, а след думата „план“ се поставя запетая и се добавя „който се съобразява с предвижданията на Морския пространствен план на Република България и на съответните концепции и схеми за пространствено развитие и устройствените планове от по-висока степен“.

2. В ал. 2:

а) в изречение първо думата „Подробният“ се заменя със „Специализираният подробен“;

б) изречение второ се изменя така:

„С парцеларния план се определят разположението на хидротехническите пристанищни съоръжения – стационарни и/или плаващи, границите на пристанищната акватория и на отделните зони в нея и навигационното осигуряване на пристанищната акватория в съответствие с правилата на Комбинираната система от морски плаващи знаци, система А, въведена с Указ № 1212 от 1983 г. (ДВ, бр. 34 от 1983 г.).“;

в) създава се изречение трето:

„За определяне широчината на оперативната акватория, дължината на диаметъра на обръщателния кръг в зоната за маневриране (когато изграждането на такъв е необходимо) и общата граница на оперативните акватории на две съседни пристанища с обща сухоземна граница се прилагат съответно правилата, установени в наредбата по чл. 112а, ал. 6.“

3. В ал. 3:

а) в изречение първо думата „Подробният“ се заменя със „Специализираният подробен“;

б) в изречение второ накрая се добавя „в съответствие с правилата на Комбинираната система от морски плаващи знаци, система А“.

4. В ал. 4:

а) думите „Изработването на подробния устройствен план по ал. 2 и 3 се възлага на правоспособно лице – проектант, от“ се заменят с „Разрешение за изработване на проект на специализиран подробен устройствен план по ал. 2 или 3 се дава от министъра на регионалното

развитие и благоустройството или оправомощено от него длъжностно лице по искане на“;

б) създават се изречения второ, трето, четвърто и пето:

„Към искането се прилага задание за проектиране. С разрешението се определят обхватът, целите и задачите на проекта и се одобрява заданието за изработване на плана. Заповедта, с която се дава разрешение, не може да се оспорва. Отказът да се даде разрешение се мотивира и може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването му на заявителя.“

5. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Проектът на специализиран подробен устройствен план по ал. 2 или 3 се съгласува с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, а за пристанищата по чл. 107 и за обектите по чл. 111а, ал. 1 - и с министъра на земеделието, храните и горите, преди внасянето му за приемане и одобряване. Проектът се разглежда и приема от Националния експертен съвет по устройство на територията и регионална политика и се одобрява от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице.“

6. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) Влязъл в сила специализиран подробен устройствен план по ал. 2 или 3 може да се изменя, когато:

1. настъпят промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил изработен и одобрен планът, които налагат различни от съдържащите се в него концептуални решения;

2. възникне инвестиционна инициатива по отношение на пристанище по чл. 107–109, която е свързана с промяна на параметрите на пристанищната територия, пристанищната акватория или на някоя от зоните в нея, в т.ч. разширение на пристанището чрез изграждане на нови стационарни или поставяне на нови плаващи хидротехнически пристанищни съоръжения;

3. възникне инвестиционна инициатива за разширяване на специализиран пристанищен обект чрез изграждане на нови стационарни или поставяне на нови плаващи хидротехнически съоръжения или е свързана с промяна на параметрите на акваторията на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 3 или чл. 111б, ал. 4;

4. се констатира явна фактическа грешка, която има значение за предвижданията на плана;

5. в резултат на изменение на кадастрален план, одобряване или изменение на кадастрална карта имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с външните регулационни граници на пристанищната територия – за пристанищата по чл. 107–109.

(7) Проектите за изменение на специализиран подробен устройствен план по ал. 2 или 3 се изработват, съгласуват, приемат и одобряват при условията и по реда на ал. 4 и 5.“

§ 31. В чл. 112е се правят следните изменения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Обемът на правото на строеж по ал. 1 се определя в съответствие с одобрения специализиран подробен устройствен план по чл. 112д.“

2. Алинея 5 се отменя.

§ 32. В чл. 112и, ал. 2 след думите „или одобрения“ се добавя „специализиран“.

§ 33. В чл. 112к се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „по чл. 107 – 109“ се заменят с „по чл. 108 или 109“, а думите „чл. 111а, ал. 1 или“ се заличават.

2. В ал. 2 след думите „съответно на одобрения“ се добавя „специализиран“.

§ 34. В чл. 112м, ал. 1 след думите „за одобряване на“ се добавя „специализирания“.

§ 35. Член 112о се изменя така:

„Чл. 112о. (1) Инвестиционното проектиране за изграждане на ново, за разширение или реконструкция на съществуващо и за изграждане на отделни обекти и подобекти в пристанище по чл. 107–109, както и за изграждане на нов, за разширение или за реконструкция на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 се възлага от заявителя на инвестиционната инициатива или друго лице, отговарящо на изискванията на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Инвестиционните проекти се съгласуват от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията преди внасянето им за одобряване.

(3) Инвестиционните проекти се одобряват и разрешение за строеж се издава от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице.“

§ 36. В чл. 112п след думата „неуредените“ се добавя „в този раздел и в наредбата по чл. 112а, ал. 6“, думите „подробните устройствени планове“ се заменят със „специализираните подробни устройствени планове за пристанища и специализирани пристанищни обекти“ и думата „проектирането“ и запетаята след нея се заменят с „изработването, съгласуването и“.

§ 37. В глава четвърта „Пристанища“, раздел IV „Изграждане на нови пристанища и специализирани пристанищни обекти, разширение, реконструкция и рехабилитация на пристанища и специализирани пристанищни обекти“ се създават чл. 112р–112т:

„Чл. 112р. (1) Поставянето на преместваеми обекти и съоръжения и на рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи на територията на пристанища за обществен транспорт и на пристанища по чл. 107–109 се разрешава от главния архитект на общината въз основа на схема, одобрена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Схемите за поставяне на монументално-декоративни елементи се съгласуват предварително с министъра на културата по реда на чл. 14, ал. 1, т. 13, буква „в“ от Закона за културното наследство.

(2) Когато това е необходимо за нормалното им функциониране, обектите и съоръженията по ал. 1 се свързват със съществуващите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура с временни връзки, които се вписват в разрешението за поставяне.

Чл. 112с. (1) Разрешението за поставяне на обект или съоръжение по чл. 112р, ал. 1 се дава от главния архитект на общината по местоположението на пристанището, съответно на терминала, по искане:

1. на собственика на пристанището или терминала;

2. на пристанищен оператор, който извършва на пристанището за обществен транспорт, съответно на терминала, пристанищни услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2.

(2) Към заявлението за поставяне на обект или съоръжение по чл. 112р, ал. 1 се прилага схема, представляваща извадка от действащия специализиран подробен устройствен план на пристанището (съответно на терминала), върху която са обозначени конкретното местоположение на обекта или съоръжението и неговите параметри.

(3) В случаите по ал. 1, т. 2 искането за даване на разрешение за поставяне на обект или съоръжение по ал. 1 се придружава от изричното писмено съгласие на собственика на пристанището (съответно на терминала).

(4) Когато засегнатата пристанищна територия или инфраструктура попада в защитена територия за опазване на недвижимото културно наследство, се прилага чл. 57, ал. 5 от Закона за устройство на територията.

(5) Постъпилото заявление заедно с приложените към него документи по ал. 2–4 се изпраща служебно на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за одобряване на схемата за поставяне.

(6) При одобряване на схемата за поставяне се извършва преценка на съответствието на вида на обекта или съоръжението по чл. 112р, ал. 1 с предназначението на пристанището (съответно на терминала) и на неговото местоположение с функционалното предназначение на зоната от пристанището (съответно от терминала), в която се предвижда да бъде поставен, както и относно възможностите поставянето и/или използването на конкретния обект или съоръжение да създаде опасност за сигурността на пристанището (съответно на терминала), за безопасното осъществяване на пристанищните дейности и услуги или за нормалното функциониране на средствата за навигационно осигуряване.

(7) Разрешение за поставяне се издава за срока, посочен от заявителя. Когато заявител е лице по ал. 1, т. 2, разрешението за поставяне се издава за срок, равен на срока, посочен в изричното писмено съгласие на собственика. Във всички случаи срокът, за който се издава разрешението, не може да е по-дълъг от 10 години.

Чл. 112т. Обекти и съоръжения по чл. 112р, ал. 1 се премахват по реда на чл. 57а от Закона за устройство на територията, когато:

1. са поставени без разрешение или в противоречие с издаденото разрешение;

2. не отговарят на някое от изискванията по чл. 169, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 от Закона за устройство на територията;

3. в резултат на обстоятелства, възникнали след поставянето им, представляват опасност за сигурността на пристанището, за безопасното осъществяване на пристанищните дейности и услуги или за нормалното функциониране на средствата за навигационно осигуряване;

4. представляват реклама, забранена със закон;

5. срокът на разрешението за поставяне е изтекъл.“

§ 38. В чл. 115м, ал. 1 се създава т. 19:

„19. поддържане на сили и средства за участие в спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи, извършвани в акваториите на пристанищата и на пристанищните райони в съответствие с Националния план за защита при бедствия.“

§ 39. В чл. 115с, ал. 2, т. 2 думите „акваторията на пристанищата за обществен транспорт с национално значение“ се заменят с „акваториите на пристанищата и поддържане на сили и средства за участие в спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи в акваториите на пристанищата и на пристанищните райони в съответствие с Националния план за защита при бедствия“.

§ 40. В чл. 116 ал. 4 се изменя така:

„(4) Организацията на дейността на лицата, извършващи морско-техническата услуга пилотаж, се определя с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.“

§ 41. В чл. 119, ал. 3 след думата „глоба“ се поставя запетая и се добавя „съответно имуществена санкция“ и се поставя запетая.

§ 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Параграф 16 се изменя така:

„§ 16. Предаването на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, и на остатъците от корабни товари се смята за допускане за свободно обращение по смисъла на чл. 201 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митническия кодекс на Съюза (ОВ, L 269 от 10 октомври 2013 г.). Не се изисква подаване на обобщена декларация за въвеждане съгласно чл. 127 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митническия кодекс на Съюза.“

2. Създават се § 1д и § 1е:

„§ 1д. (1) Министърът на регионалното развитие и благоустройството предоставя на Европейската комисия информация за участниците в процеса на морско пространствено планиране, която включва:

1. наименование и адрес на компетентния орган;

2. информация относно правния статут, функциите и ролята в процеса на морско пространствено планиране на компетентния орган;

3. наименованията на органите и организациите, участващи в процеса на морско пространствено планиране;

4. информация относно правния статут, функциите и ролята в процеса на морско пространствено планиране на всеки от участващите органи и организации;

5. описание на институционалните връзки, установени с цел осигуряване на координация между участниците в процеса на морско пространствено планиране;

6. кратко описание на механизмите, създадени с цел да се осигури координация между Република България и Румъния в процеса на морско пространствено планиране.

(2) Министърът на регионалното развитие и благоустройството уведомява Европейската комисия за всяка промяна в данните по ал. 1 в 6-месечен срок от настъпването ѝ.

§ 1е. Този закон въвежда изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ, L 257 от 28 август 2014 г.).

3. В § 2 се създава т. 51:

„51. „Интегрирана морска политика на Европейския съюз“ е политика, която цели да насърчава координирано и съгласувано вземане на решения за постигане на максимални резултати по отношение на устойчивото развитие, икономическия растеж и социалното сближаване на държавите членки, по-специално по отношение на крайбрежните, островните и най-отдалечените региони в ЕС, както и на свързаните с морето сектори посредством съгласувани, свързани с морето политики и съответното международно сътрудничество.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 43. В Кодекса на търговското корабоплаване (обн., ДВ, бр. 55 и 56 от 1970 г.; попр., бр. 58 от 1970 г.; изм. и доп., бр. 55 от 1975 г., бр. 10 от 1987 г., бр. 30 от 1990 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 113 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г., бр. 42, 77, 87, 94 и 104 от 2005 г., бр. 30, 62 и 108 от

2006 г., бр. 36, 71 и 98 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 85 от 2010 г., бр. 92 от 2011 г., бр. 38 и 77 от 2012 г., бр. 15, 28 и 109 от 2013 г., бр. 14 и 52 от 2015 г., бр. 58 от 2016 г. и бр. 93 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 237 ал. 4 се отменя.

2. В чл. 238а, ал. 3 думите „чл. 237“ се заменят с „чл. 116, ал. 4 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България“.

§ 44. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 80, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82 и 99 от 2012 г., бр. 15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49, 53, 98 и 105 от 2014 г., бр. 35, 61, 62, 79 и 101 от 2015 г., бр. 15 и 51 от 2016 г. и бр. 13, 63, 92, 96 и 103 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 101:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Обхватът и съдържанието на Морския пространствен план на Република България и условията и редът за неговото изготвяне, приемане, прилагане и изменение се определят със Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.“

2. В чл. 111:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) За пристанищата по чл. 93, т. 1–4 и за специализираните пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България се разработват следните специализирани подробни устройствени планове:

1. генерален план на пристанище за обществен транспорт – план за регулация и застрояване на пристанищната територия и парцеларен план на пристанищната акватория;

2. подробен устройствен план на рибарско, яхтено пристанище или пристанище със специално предназначение – план за регулация и застрояване на пристанищната територия, придружен от комуникационно-транспортна схема, и парцеларен план на пристанищната акватория;

3. подробен устройствен план на специализиран пристанищен обект – парцеларен план на акваторията, придружен от специализирана схема.“

3. В чл. 189а:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Със специализираните подробни устройствени планове по чл. 111, ал. 2 може да се предвижда застрояване върху морското дъно и дъното на българския участък и крайбрежната заливаема ивица на р. Дунав за:

1. изграждане на пристанище за обществен транспорт, на яхтено, рибарско пристанище или пристанище със специално предназначение, или на специализиран пристанищен обект по смисъла на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, както и свързаните с тях брегозащитни съоръжения за предпазване от вредното въздействие на водите – в полза на държавата или община;

2. разширяване на съществуващо пристанище за обществен транспорт, на яхтено, рибарско пристанище или пристанище със специално предназначение, или на специализиран пристанищен обект по смисъла на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България – в полза на собственика на пристанището или специализирания пристанищен обект.“;

б) в ал. 2 думата „обектите“ се заменя с „обекти“, след думата „държавата“ се поставя запетая и думите „или общината“ се заменят със „съответно от общината или физическото или юридическото лице – собственик на пристанище или специализиран пристанищен обект“ и се поставя запетая;

в) създава се ал. 3:

„(3) С подробни устройствени планове – парцеларни планове, може да се предвижда застрояване върху морското дъно и дъното на българския участък и крайбрежната заливаема ивица на р. Дунав в полза на държавата, община или инвеститор за изграждане или разширение на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура. Строителството на подводни енергийни обекти се извършва след учредяване на право на строеж по реда на Закона за енергетиката. Строителството на други подводни линейни обекти на техническата инфраструктура се извършва от държавата, съответно от

общината или инвеститор, след учредяване на право на строеж по реда на Закона за държавната собственост.“

§ 45. В Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (обн., ДВ, бр. 48 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 36 и 67 от 2008 г., бр. 19, 82 и 92 от 2009 г., бр. 45 и 82 от 2012 г., бр. 27, 28 и 66 от 2013 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2013 г. - бр. 105 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 40 и 98 от 2014 г., бр. 9, 61 и 101 от 2015 г., бр. 20 и 36 от 2016 г. и бр. 58, 96 и 103 от 2017 г.), в чл. 22, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „съобразени с предвижданията на Морския пространствен план на Република България“.

§ 46. В Закона за регионалното развитие (обн., бр. 50 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 47, 82 и 93 от 2009 г., бр. 82 от 2012 г., бр. 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г., бр. 9 и 14 от 2015 г., бр. 15 от 2016 г. и бр. 13 и 58 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7а:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) Морският пространствен план на Република България планира пространственото развитие и интегрираното управление на дейностите по използване на морските пространства на страната за постигане на устойчиво развитие на Черноморския район, устойчив растеж на морската икономика и устойчиво използване на природните ресурси.“;

б) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея накрая се добавя „и ал. 4“.

2. В чл. 7б, ал. 2 след думите „в областта на пространственото развитие“ се поставя запетая и се добавя „Морския пространствен план на Република България“.

3. В чл. 7д:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създават се ал. 2 и 3:

„(2) Обхватът и съдържанието на Морския пространствен план на Република България и условията и редът за неговото изготвяне, приемане, прилагане и изменение се определят със Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

(3) Морският пространствен план на Република България се изработва от специализирано търговско дружество със сто процента държавно участие в капитала, в което правата на държавата се упражняват от министъра на регионалното развитие и благоустройството.“

§ 47. Националният план за търсене и спасяване се изготвя в срок до 6 месеца от датата на влизането в сила на този закон.

§ 48. (1) В срок един месец от датата на влизането в сила на този закон министърът на регионалното развитие и благоустройството издава правилника по чл. 51б, ал. 4.

(2) В 7-дневен срок след издаването на правилника по чл. 51б, ал. 4 министърът на регионалното развитие и благоустройството изпраща на Европейската комисия информацията по § 1д, ал. 1 от Допълнителните разпоредби.

§ 49. Морският пространствен план на Република България се изработва до 31 март 2021 г.

§ 50. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията внася в Министерския съвет проект на решение по чл. 103а, ал. 2 в срок до две години от датата на влизането в сила на този закон.

(2) В срок един месец след приемането на решението по ал. 1 Изпълнителна агенция „Морска администрация“ вписва служебно в Регистъра на пристанищата данните по чл. 92, ал. 5, т. 3, 4, 9 и 10 за съответното пристанище.

§ 51. (1) В 6-месечен срок от деня на влизането в сила на този закон министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията провежда процедура по съгласуване на проектите на парцеларни планове за акваториите на съществуващи пристанища по чл. 107–109, изработени и внесени в Изпълнителна агенция „Морска администрация“ в изпълнение на разпоредбата на § 65, ал. 1 от Закона за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 28 от 2013 г.), и отразяващи завареното при влизането му в сила положение.

(2) Съгласуваните проекти по ал. 1 с приложена към тях скица-извадка от действащия подробен устройствен план за пристанищната територия се изпращат служебно на министъра на регионалното развитие и благоустройството за приемане и одобряване. В тези случаи не се прилага разпоредбата на чл. 112д, ал. 4.

(3) По отношение на проектите на парцеларни планове на пристанищната акватория, които не отговарят на изискванията по ал. 1, се прилага разпоредбата на чл. 112д, ал. 6.

§ 52. (1) Собствениците на специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 заявяват правата си за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4 в срок до една година от датата на влизането в сила на този закон.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилага проект на специализиран подробен устройствен план по чл. 112д, ал. 3, в който се отразява съществуващото положение.

(3) По отношение на съгласуването, приемането и одобряването на проектите на специализирани подробни устройствени планове по ал. 2 се прилагат съответно правилата на § 51, ал. 1 и 2.

(4) Вписването на специализирания пристанищен обект в регистъра по чл. 92, ал. 4 се извършва в срок един месец след влизането в сила на заповедта на министъра на регионалното развитие и благоустройството за одобряване на проекта по ал. 2 и след издаването на удостоверение за експлоатационна годност.

§ 53. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията приема наредбата по чл. 116, ал. 4 в срок до 4 месеца от датата на влизането в сила на този закон.

(2) До приемането на наредбата по чл. 116, ал. 4 се прилага наредбата по чл. 237, ал. 4 от Кодекса на търговското корабоплаване.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2018 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България

Главната цел на предлаганото изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВПРБ) е да бъдат въведени в българското законодателство изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ, L 257 от 28 август 2014 г.). Изработването на законопроекта е предвидено като Мярка № 82 в Плана за действие за 2017 г. с мерките, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз, приет с Решение № 35 на Министерския съвет от 19 януари 2017 г.

Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране е елемент от последователно прилаганата Интегрираната морска политика на Европейския съюз, която представлява цялостен подход към всички политики, свързани с моретата и океаните, и се провежда с оглед на насърчаване на координираното вземане на решения за постигане на максимални резултати по отношение на устойчивото развитие, икономическия растеж и социалното сближаване на държавите членки, както и на свързаните с морето сектори, посредством съгласувани, свързани с морето политики, и съответното международно сътрудничество. Основополагащата идея е, че държавите членки и Европейският съюз като цяло биха могли да извлекат по-голяма полза от моретата и океаните с по-малко въздействие върху околната среда чрез координиране на своите секторни политики в областта на: рибарството и аквакултурите, морското корабоплаване и пристанищата, опазване на морската околна среда, извършването на морски научни изследвания, добив на енергия посредством разположени в морето инсталации, корабостроене и свързани с морето индустрии, морски и крайбрежен туризъм, заетост в секторите, свързани с морското дело, развитие на крайбрежните региони и др.

С Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране по отношение на държавите – членки на Европейския съюз, се въвежда задължение да организират и прилагат морско пространствено планиране като инструмент на Интегрираната морска политика, подкрепящ и улесняващ

изпълнението на Стратегията „Европа 2020, стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (Стратегията „Европа 2020“). Морското пространствено планиране е призвано да създаде рамката за съгласувано, прозрачно и устойчиво вземане на решения въз основа на обективни данни и по този начин да съдейства за по-ефективно управление на дейностите по използване на морските пространства в съответствие с националните политики и законодателство на държавите членки.

В резултат на провежданото морско пространствено планиране всяка държава членка следва в срок до 31 март 2021 г. да разработи морски пространствен план с обхват и съдържание, определен в националното законодателство, при съблюдаване на минималните изисквания, установени в Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране. За да се гарантира, че морските пространствени планове се основават на надеждни данни, и за да се избегне допълнителната административна тежест е предвидено, че държавите членки следва да използват най-добрите налични данни и информация – екологична, геоложка, геоморфоложка и др., както и да си сътрудничат по подходящ начин в обмена на информация за постигане на съгласуваност на националните им морски пространствени планове.

Групата норми, чрез които в националната правна система се въвеждат изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране, включва: § 1 от законопроекта относно допълнение на чл. 2 от ЗМПВВППРБ; § 3 от законопроекта относно създаване на чл. 51а – 51ж; § 4 от законопроекта относно изменение и допълнение на чл. 52б от ЗМПВВППРБ; § 23, т. 1 от законопроекта относно изменение на чл. 112а, ал. 1 от ЗМПВВППРБ; § 30, т. 1 от законопроекта относно допълване на чл. 112д, ал. 1 от ЗМПВВППРБ; § 42, т. 2 и 3 от законопроекта относно създаване в Допълнителните разпоредби на ЗМПВВППРБ на § 1д и § 1е, както и на т. 51 в § 2; § 44, т. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта относно изменение и допълнение на чл. 101 от Закона за устройство на територията; § 45 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта относно допълване на чл. 22, ал. 1 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие; § 46 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта относно изменение и допълнение на чл. 7а, чл. 7б, ал. 2 и чл. 7д от Закона за регионалното развитие, както и Заключителните разпоредби на § 48 и 49 от законопроекта.

Посредством предлаганата разпоредба на § 1 от законопроекта целите на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, закрепени в неговия чл. 2, се допълват с основните цели на дейността по морско пространствено планиране като инструмент на Интегрираната морска политика на Европейския съюз.

С § 3 от законопроекта се предлага в раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ на глава втора „Морски пространства на Република България“ от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България да бъдат създадени чл. 51а–51ж, с които да бъдат установени на ниво закон: **1)** изискването за прилагане на морско пространствено планиране и съдържанието на понятието „морско пространствено планиране“ (чл. 51а); **2)** органът, компетентен за прилагане на морското пространствено планиране и за изработване на Морския пространствен план на Република България, другите участници в процеса на морско пространствено планиране – ведомства, научни, стопански и други неправителствени организации, които имат пряко отношение към планирането и организирането на дейностите по използване на морските пространства на страната, както и способите за постигане на сътрудничество и координация между всички участници (чл. 51б); **3)** обхватът, задачите и съдържанието на Морския пространствен план на Република България (чл. 51в); **4)** изходната информация, която трябва да бъде осигурена в процеса на морското пространствено планиране с оглед изработване на Морския пространствен план на Република България, и необходимостта от сътрудничество на различни нива и в различни формати с другите черноморски държави в процеса на набиране на информация и изработване на плана (чл. 51г); **5)** задълженията за осигуряване на широк обществен достъп до проекта на морски пространствен план и за провеждане на обществено обсъждане (чл. 51д); **6)** редът за съгласуване, приемане и одобряване на Морския пространствен план, сроковете, в които следва да бъде периодически преразглеждан, с оглед на поддържането му в актуален вид, както и възможностите за предприемане на действия за неговото изменение в периода между две преразглеждания (чл. 51е); **7)** способите за осигуряване на публичност на одобрения Морски пространствен план на Република България и на неговите изменения и за съобщаването на плана и измененията му на Европейската комисия и другите държави от Черноморския регион (чл. 51ж).

С § 4, § 23, т. 1 и § 30, т. 1 от законопроекта се предлага изменение и допълнение съответно на чл. 52б, чл. 112а, ал. 1 и чл. 112д, ал. 1 от ЗМПВВППРБ, което в съответствие с изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране да установи задължение за съгласуваност между предвижданията на подробните устройствени планове за изграждане на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура (тръбопроводи, кабели, съоръжения за дълбоководно заустване на отпадъчни води и др.) и на специализираните подробни устройствени планове за пристанищата и специализираните пристанищни обекти с тези на стратегическия документ за пространствено планиране и развитие на морските пространства на страната – Морския пространствен план на Република България.

С § 42, т. 2 и 3 от законопроекта се предлага съответно в Допълнителните разпоредби на ЗМПВВППРБ да бъдат създадени § 1д и § 1е, а § 2 да бъде допълнен с т. 51. Предложението за създаване на § 1д, определящ съдържанието на информацията, която компетентният орган за организиране и прилагане на морското пространствено планиране следва да предостави на Европейската комисия, въвежда изискванията на чл. 13, параграф 2 и на приложението от Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране и се основава на разпоредбата на чл. 32, ал. 2, т. 1 от Указ № 883 от 1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове (обн., ДВ, бр. 39 от 1974 г.; изм. и доп., бр. 7 от 1978 г., бр. 57 от 1980 г. и бр. 46 от 2007 г.). Предложението за създаване на § 1е в Допълнителните разпоредби на ЗМПВВППРБ има за цел изпълнение на изискванията на чл. 32, ал. 2, т. 4, буква „а“ от Указ № 883 от 1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове, а създаването на законово определение за понятието „Интегрирана морска политика на Европейския съюз“ се предлага с оглед на изискването на чл. 37, ал. 3 във връзка с ал. 2 от Указ № 883 от 1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове.

С цел да се регламентира обвързаността, която е необходимо да съществува между актовете за пространствено планиране и развитие на различни нива (Националната концепция за пространствено развитие, секторните стратегически документи на национално и регионално равнище и специализираните схеми на акваторията към общите и подробните устройствени планове на черноморските общини) и Морския пространствен план на Република България, с § 44, т. 1, § 45 и 46 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта се предлагат съответни

изменения и допълнения на чл. 101 от Закона за устройство на територията, чл. 22, ал. 1 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие и чл. 7, чл. 76, ал. 2 и чл. 7д от Закона за регионалното развитие.

Предлаганите заключителни разпоредби на § 48 и 49 от законопроекта се намират в непосредствена връзка с текста на § 3 и имат за цел да осигурят изпълнението на предлаганите с него нови разпоредби на чл. 51а–51ж.

Представеният законопроект включва и значителна група норми, с които се цели да бъде усъвършенствана законовата регламентация на устройственото планиране, инвестиционното проектиране и строителството на пристанища и специализирани пристанищни обекти. Проблемът е идентифициран от междуведомствената работна група „Разрешителни за строителство – брой процедури и време за тяхното изпълнение“, сформирана със Заповед № Р-191 от 10 септември 2015 г. на министър-председателя на Република България. Констатации в същия смисъл се съдържат и в мотивите на Решение № 3 от 6 март 2014 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 10 от 2013 г. (ДВ, бр. 24 от 2014 г.).

Отстраняване на описания проблем чрез Закона за изменение и допълнение на ЗМПВВПРБ е включено като Мярка № 15 в част „Правни мерки“ на Плана за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите, утвърдени с Решение № 617 на Министерския съвет от 12 август 2015 г., който план е приет с Решение № 411 на Министерския съвет от 19 май 2016 г.

С предлагания законопроект усъвършенстването на нормативната уредба в областта на устройственото планиране, инвестиционното проектиране и строителството на пристанища и специализирани пристанищни обекти се провежда по три направления: 1) отстраняват се съществуващите празнини в ЗМПВВПРБ по отношение на изработването, съгласуването, приемането и одобряването на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт и на подробните устройствени планове за яхтените, рибарските пристанища и пристанищата със специално предназначение (пристанищата по чл. 107–109 от ЗМПВВПРБ), на специализираните пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 от ЗМПВВПРБ и на брегоукрепителните хидротехнически съоръжения в акваторията на Черно море и в българския участък на река Дунав, изпълняващи „двойна“ функция; 2) отстраняват се съществуващи противоречия между предвиденото в специалния закон (ЗМПВВПРБ) и в Закона за устройство на територията (субсидиарно приложим за неуредените въпроси по силата на разпоредбата

на чл. 112п от ЗМПВВППРБ), които създават затруднения при прилагане на правните норми; 3) генералните планове на пристанищата за обществен транспорт и подробните устройствени планове на пристанищата по чл. 107–109 от ЗМПВВППРБ и на специализираните пристанищни обекти се дефинират изрично като специализирани подробни устройствени планове по смисъла на чл. 111 от Закона за устройство на територията.

В групата разпоредби от законопроекта, посветени на постигането на описаната по-горе цел, влизат: § 8 от законопроекта относно допълване на чл. 61, ал. 4 от ЗМПВВППРБ; § 11 от законопроекта за допълване на чл. 75 от ЗМПВВППРБ; § 23–36 от законопроекта, съответно относно изменение и допълнение на чл. 112а от ЗМПВВППРБ, създаване на чл. 112а¹, изменение и допълнение на чл. 112б и изменение на чл. 112в от ЗМПВВППРБ, създаване на чл. 112в¹, изменение на чл. 112г от ЗМПВВППРБ, създаване на чл. 112г¹, изменение и допълнение на чл. 112д от ЗМПВВППРБ, изменение на чл. 112е от ЗМПВВППРБ, допълване на чл. 112и, ал. 2 от ЗМПВВППРБ, изменение и допълнение на чл. 112к от ЗМПВВППРБ, допълване на чл. 112м, ал. 1 от ЗМПВВППРБ, изменение на чл. 112о от ЗМПВВППРБ и изменение и допълнение на чл. 112п от ЗМПВВППРБ; § 44, т. 2 и 3 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта относно изменение и допълнение на чл. 111 и чл. 189а от Закона за устройство на територията и § 50–52 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта.

С § 8 и 11 от законопроекта се предвижда съответно чл. 61, ал. 4 и чл. 75 от ЗМПВВППРБ да бъдат допълнени с правила относно устройственото планиране и инвестиционното проектиране на хидротехнически съоръжения (брегозащитни, брегоукрепителни и др.), изграждани в акваторията на Черно море или в българския участък на река Дунав, които освен основното си предназначение ще изпълняват и функции на специализиран пристанищен обект, т.е. ще осигуряват „тиха“ акватория на укрития за риболовни кораби или на зимовници или ще позволяват на тях безопасно временно да пристават риболовни, добиващи или специални (по смисъла на чл. 5 от Кодекса на търговското корабоплаване) кораби или кораби, предназначени за спомагателни дейности или за сезонен превоз на пътници. С оглед на възможната „двойна употреба“ на тези съоръжения се предлага при устройственото планиране и инвестиционното проектиране за целите на изграждането им освен общите правила на Закона за устройство на територията да се прилагат и специфичните изисквания на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България относно специализираните пристанищни обекти.

Посредством текстовете на § 23–36 от законопроекта се предлага изменение и допълване на съществуващата система от законови норми, съставляващи раздел IV „Изграждане на нови пристанища и специализирани пристанищни обекти, разширение, реконструкция и рехабилитация на пристанища и специализирани пристанищни обекти“ на глава четвърта „Пристанища“ от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. Специалната уредба на устройственото планиране и инвестиционното проектиране на пристанища и специализирани пристанищни обекти е създадена през 2004 г. и претърпя съществена промяна през 2013 г. с приемане на Закона за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 28 от 2013 г.).

Сега предлаганите изменения и допълнения са подчинени на идеята, заложена в основата на промените от 2013 г., и целят нейното доразвиване така, че да бъдат преодолен съществуващите законови празнини и несъответствия. Предвид обстоятелството, че в резултат на промяната от 2013 г. законовата уредба на устройственото планиране и инвестиционното проектиране на пристанищата за обществен транспорт с национално значение не се различава по съществото си от тази на пристанищата за обществен транспорт с регионално значение, с настоящия законопроект се предлага организация и формулировка на разпоредбите, чрез която се преодолява ненужното повторение на текстове, като в същото време се отчитат спецификите за двете групи пристанища там, където действително съществуват, и се постига систематично подреждане на разпоредбите, съответстващо на етапите на процеса на устройствено планиране и инвестиционно проектиране.

С § 23 от законопроекта се предлагат промени в разпоредбата на чл. 112а от ЗМПВВПРБ, целящи да я превърнат в общ текст, който регламентира: **1)** генералните планове като специализирани подробни устройствени планове – устройствена основа за изграждане и развитие, включително разширение, на пристанищата за обществен транспорт; **2)** обвързаността им със стратегическите документи на национално ниво в сферата на водния транспорт и пристанищата и с устройствените схеми и планове от по-висока степен; **3)** основните етапи, които включва процесът на устройствено планиране на пристанищата – даване на разрешение за изработване на проект на генерален план, внасяне на проекта за разглеждане, приемане и одобряване, съгласуване и приемане на проекта, одобряване на проекта; **4)** обвързаността на генералните планове със следващия етап на инвестиционно проектиране на пристанищата за

обществен транспорт. Запазва се съществуващата и в момента законова делегация в полза на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на министъра на регионалното развитие и благоустройството за създаване на по-детайлна уредба на въпросите, свързани с обхвата, съдържанието, изработването, одобряването и изменението на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт.

С § 24 от законопроекта се предлага да бъде създаден нов чл. 112а¹, установяващ основните правила за искане и даване на разрешение за изработване на проекти на генерални планове на пристанища за обществен транспорт – лица, които имат право да искат такова разрешение, ред за заявяване на искането, компетентни да се произнесат по искането органи, ред за оспорване на отказите да се даде разрешение. При създаване на разпоредбата е следван моделът, установен в чл. 124а и чл. 124б от Закона за устройство на територията. По-конкретно това касае начина на оповестяване на дадените разрешения и възможностите за оспорване на акта на компетентните органи, с който приключва този начален етап от устройственото планиране. При създаване на забраната за оспорване на съвместната заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството е следвано трайно установеното в нашата правна система разбиране, че индивидуалният административен акт, с който се уважава направеното искане и се дава разрешение за изработване на проект на устройствен план, влияе само върху правната сфера на заявителя, създавайки в негова полза права, но не и задължения, поради което както заявителят, така и всяко трето лице няма правен интерес от оспорване на този акт.

С § 25 от законопроекта се предлага чл. 112б да бъде изменен по начин, че разпоредбата да дава основната регламентация на процеса на съгласуване, разглеждане, приемане и одобряване на проекта на генерален план на пристанище за обществен транспорт. Съгласно нормата на чл. 112а, ал. 6 от ЗМПВВППРБ детайлното нормативно уреждане на този процес се прави с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството. В настоящия момент това е Наредба № 10 от 2014 г. за обхвата и съдържанието, изработването, одобряването и изменението на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт (обн., ДВ, бр. 32 от 2014 г.; изм., бр. 2 от 2015 г.). Предложението за обнародване на съвместната заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството се основава на модела, установен в чл. 129, ал. 4 от Закона за устройство на територията и

прилаган и към настоящия момент в практиката по отношение на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт. Цели се постигане на максимална публичност на постановения акт и осигуряване на възможност за оспорването му от страна на всяко трето лице, което счита, че с този акт са засегнати негови права или законни интереси.

По повод предложения с § 25, т. 3 от законопроекта относно изменение чл. 112б, ал. 3 от ЗМПВВППРБ двумесечен срок, в който изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ представя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на министъра на регионалното развитие и благоустройството становището си по проекта на генерален план и предлага назначаване на междуведомствен експертен съвет за разглеждане и приемане на проекта, е необходимо да се отбележи, че съгласно действащата в момента уредба срокът за становище е 3 месеца, когато става дума за генерален план на пристанище за обществен транспорт с национално значение (чл. 112б, ал. 4 от ЗМПВВППРБ), и един месец, когато касае генерален план на пристанище за обществен транспорт с регионално значение (чл. 112г, ал. 3 от ЗМПВВППРБ). При това диференциране на сроковете законодателят вероятно е изхождал от идеята за значителната разлика в териториалния обхват на проектите на генерални планове на пристанища за обществен транспорт с национално и с регионално значение и в обема на документите, които следва да бъдат разгледани и анализирани, за да бъде изработено становището. В действителност, от съществено значение за определянето му са други обстоятелства, а именно: **1)** в рамките на този срок се провежда цялостната процедура по: установяване списъка на заинтересуваните лица (лицата, чиито права и законни интереси биха били засегнати в случай на одобряване на проекта на генерален план), уведомяването им за изготвения проект, запознаването на заинтересуваните лица с предвижданията на проекта, представяне на становища, в т. ч. възражения, по отношение на проекта от страна на заинтересуваните лица и преценка на основателността на изложените в тези становища аргументи; **2)** различната продължителност на сроковете по чл. 112б, ал. 4 и чл. 112г, ал. 3 от ЗМПВВППРБ е причина в Наредба № 10 от 2014 г. за обхвата и съдържанието, изработването, одобряването и изменението на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт, да бъдат установени различни срокове за запознаване на заинтересуваните лица с проекта на генерален план на пристанище за обществен транспорт съответно с национално и с регионално значение, както и на различен срок за представяне на становища, в т. ч. възражения, по отношение на проекта. За запазването на подобно различие не съществуват

достатъчно убедителни правни или житейски аргументи; 3) досегашната практика по прилагане на коментираните текстове сочи, че едномесечният срок за становище на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ по отношение на проектите на генерални планове на пристанища за обществен транспорт с регионално значение и произтичащият от него 14-дневен срок за запознаване с проекта и за изразяване на становище от страна на заинтересуваните лица е необосновано кратък. Определянето на срока за становище на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ на 2 месеца, както се предлага, ще позволи на администрацията да изпълни своите функции без необосновано забавяне, като в същото време се осигури достатъчно дълъг срок (едномесечен) за запознаване на заинтересуваните лица с проекта на план и за изразяване на становище, в т. ч. и възражения, по отношение на неговите предвиждания (в момента срок с едномесечна продължителност е установен само в случаите на проект на генерален план на пристанище за обществен транспорт с национално значение).

С § 26 от законопроекта се предлага чл. 112в от ЗМПВВППРБ да бъде изменен така, че да урежда основанията и процедурата за изменение на влязъл в сила генерален план на пристанище за обществен транспорт.

Предложението за създаване на чл. 112в¹ (§ 27 от законопроекта) цели запазване на идеята на законодателя, формулирана в момента в чл. 112б, ал. 5, т. 1 от ЗМПВВППРБ. Същността на тази идея може да бъде изложена накратко по следния начин: при наличие на инвестиционна инициатива на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, за изграждане на ново пристанище за обществен транспорт с национално значение или на терминал от съществуващо такова пристанище задължителен етап от процеса на нейното реализиране е провеждането на процедура по предоставяне на държавна концесия за строителство, доколкото територията и инфраструктурата на пристанищата за обществен транспорт с национално значение са публична държавна собственост (чл. 106, ал. 1 от ЗМПВВППРБ).

С предлаганата с § 28 от законопроекта нова редакция на чл. 112г от ЗМПВВППРБ на практика се обединяват действащите в момента разпоредби на чл. 112в от ЗМПВВППРБ (относно инвестиционното проектиране за изграждане на ново или разширение на съществуващо пристанище за обществен транспорт с национално значение и включване в списъка на пристанищата по чл. 103а, ал. 1, т. 1 от ЗМПВВППРБ на новопостроеното и въведено в експлоатация пристанище, съответно терминал) и на чл. 112г, ал. 5 и 6 от ЗМПВВППРБ (относно инвестиционното проектиране за изграждане на ново или разширение на съществуващо пристанище за обществен транспорт

с регионално значение и включване в списъка на пристанищата по чл. 103а, ал. 1, т. 2 от ЗМПВВПРБ на новопостроеното и въведено в експлоатация пристанище, съответно терминал), като в същото време правилата се поставят на тяхното систематично място.

С предложението § 29 от законопроекта относно създаване на чл. 112г¹ се възпроизвежда съдържанието на действащата в момента норма на чл. 112о от ЗМПВВПРБ, но на систематично ѝ място в законовия акт.

Посредством предложеното с § 30 от законопроекта изменение и допълнение на чл. 112д от ЗМПВВПРБ се допълва и усъвършенства законовата уредба на устройственото планиране на пристанищата по чл. 107–109 от ЗМПВВПРБ (яхтени, рибарски и със специално предназначение) и на специализираните пристанищни обекти по чл. 111, ал. 1 от ЗМПВВПРБ (пристаните за разтоварване на уловите от прясна риба или други водни организми и укрытията за риболовни кораби) и по чл. 111б, ал. 1 от ЗМПВВПРБ (пристаните за кораби за сезонен превоз на пътници, пристаните за добиващи кораби, за специални кораби по смисъла на чл. 5 от Кодекса на търговското корабоплаване и за кораби, предназначени за спомагателни дейности, и зимовниците). Предлаганите промени включват: **1)** ясно дефиниране на подробните устройствени планове на пристанищата по чл. 107–109 от ЗМПВВПРБ и на специализираните пристанищни обекти като специализирани подробни устройствени планове по смисъла на Закона за устройство на територията и обвързване на предвижданията им с тези на Морския пространствен план на Република България и с устройствените схеми и планове от по-висока степен; **2)** въвеждане на законови правила, по които следва да бъдат определяни основни параметри на пристанищната акватория и на отделните нейни зони – широчината на оперативната акватория и диаметърът на обръщателния кръг в зоната за маневриране (когато изграждането на такъв е необходимо), както и редът за определяне на общата граница между акваториите на две съседни пристанища с обща сухоземна граница; **3)** регламентиране на условията и реда за даване на разрешение за изработване на проект на специализиран подробен устройствен план на пристанище по чл. 107–109 от ЗМПВВПРБ или на специализиран пристанищен обект, за разглеждане, приемане и одобряване на проекта на план и за изменение на влязъл в сила такъв план. Следва да се отбележи, че при формулиране и на тези текстове е следван в максимална степен моделът на законодателно разрешение, установен в Закона за устройство на територията, като е отчетена спецификата на подробните устройствени планове и на обектите, за които те се отнасят.

С § 31–34 от законопроекта относно изменение и допълнение съответно на чл. 112е, чл. 112и, ал. 2, чл. 112к и чл. 112м, ал. 1 от ЗМПВВППРБ се отстраняват съществуващи в момента несъответствия на разпоредбите – резултат от Решение № 3 от 6 март 2014 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 10 от 2013 г., с което част от текста на чл. 112к, ал. 1 от ЗМПВВППРБ е обявен за противоречащ на Конституцията на Република България.

С предложената с § 35 от законопроекта нова редакция на чл. 112о от ЗМПВВППРБ се създават основни законови правила относно инвестиционното проектиране на нови пристанища по чл. 107–109 от ЗМПВВППРБ и на нови специализирани пристанищни обекти, за разширение на съществуващи пристанища по чл. 107–109 от ЗМПВВППРБ и специализирани пристанищни обекти и за изграждане на отделни обекти и подобекти в яхтени пристанища, рибарски пристанища и пристанища със специално предназначение, като се отчита спецификата на обектите на инвестиционно проектиране.

Промените в препращащата норма на чл. 112п от ЗМПВВППРБ, предлагани с § 36 от законопроекта, целят нейното прецизиране с оглед на постигане на еднозначното ѝ тълкуване и точното ѝ прилагане.

Преходните и заключителните разпоредби на § 44, т. 2 и 3 и § 50–52 от законопроекта са в непосредствена връзка с описаните по-горе промени в текстовете на чл. 112а–112п от ЗМПВВППРБ.

С първата от тях (§ 44, т. 2 и 3 от законопроекта) се предлагат изменения и допълнения на чл. 111 и чл. 189а от Закона за устройство на територията, целящи постигане на максимален синхрон между специалния нормативен акт и общите нормативни актове, в т. ч. изричното посочване на устройствените планове на пристанищата и специализираните пристанищни обекти като видове специализирани подробни устройствени планове по смисъла на Закона за устройство на територията.

С нормите на § 50–52 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта се цели: **1)** определяне на нов двугодишен срок, в който да бъде прието решението на Министерския съвет по чл. 103а, ал. 2 от ЗМПВВППРБ; **2)** уреждане на последиците от прилагането на § 65, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 28 от 2013 г.); **3)** определяне на нов срок, в който собствениците на съществуващи специализирани

пристанищни обекти да заявят правата си с оглед на вписване на тези обекти в регистъра по чл. 92, ал. 4 от ЗМПВВПРБ, и редът, който следва да бъде спазен за извършване на вписването. За да бъде изяснен смисълът на тези предложения, е необходимо да бъдат дадени следните пояснения:

Съгласно разпоредбата на чл. 103а, ал. 3 от ЗМПВВПРБ списъците на пристанищата за обществен транспорт по чл. 103а, ал. 2 от ЗМПВВПРБ не съдържат само наименованията на пристанищата (подобно на отменените през 2013 г. приложения № 1 и 2 към чл. 103а от ЗМПВВПРБ), а трябва да включват и информация относно: терминалите на всяко пристанище, включително зоните, които по своето предназначение отговарят на характеристиките на пристанищата по чл. 107–109, и зоните за съхранение на товари, които не се намират непосредствено на брега; границите на територията на всяко пристанище и границите на акваторията на всяко пристанище и на отделните зони в нея (оперативната акватория, зоната за маневриране на корабите и зоната за подхождане). Тази по-подробна информация за пристанищата за обществен транспорт може да бъде извлечена само и единствено от техните генерални планове, ако и когато същите бъдат приведени в съответствие с изискванията на закона. В периода от влизане в сила на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 28 от 2013 г.) до днес: **1)** има одобрени и влезли в сила 3 генерални плана на съществуващи терминали от пристанище за обществен транспорт с национално значение и 3 генерални плана на пристанища за обществен транспорт с регионално значение; **2)** в процес на разглеждане, приемане и одобряване са 5 проекта на генерални планове; **3)** има дадени 7 разрешения за изработване на проекти на генерални планове, по които се очаква да бъдат внесени проекти, и по още 20 заявления за даване на разрешение има висящи административни производства на различен етап на развитие; **4)** за 15 съществуващи пристанища за обществен транспорт с регионално значение и за 6 терминала от пристанища за обществен транспорт с национално значение все още не е откривана процедура по привеждане на устройствените им планове в съответствие с изискванията на закона. С оглед на казаното дотук беше практически невъзможно да бъде изработен проект на решение по чл. 103а, ал. 2 от ЗМПВВПРБ в срока, определен със Заключителната разпоредба на § 64, ал. 1 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 28 от 2013 г.).

Съгласно правилото на § 65, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 28 от 2013 г.) собствениците на пристанища по чл. 107–109 следваше в двугодишен срок от влизането в сила на изменителния закон да предприемат необходимите действия да заявят за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4 от ЗМПВВПРБ данните за територията и акваторията на съответното пристанище. Докато данните за територията, видно от чл. 92, ал. 5, т. 3 от ЗМПВВПРБ, представляват идентификаторите на пристанищните имоти по кадастралната карта, то данните за акваторията (чл. 92, ал. 5, т. 4 от ЗМПВВПРБ) включват координатите на граничните точки и площта на оперативната акватория, зоната за маневриране на корабите и зоната за подхождане. Последните може да бъдат извлечени само от парцеларен план на акваторията на пристанището. В изпълнение на изискването на § 65, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 28 от 2013 г.) в определения от закона срок собствениците на всичките 36 заварени регистрирани яхтени пристанища, рибарски пристанища и пристанища със специално предназначение са внесли в Изпълнителна агенция „Морска администрация“ проекти на парцеларни планове за акваториите на своите пристанища, заявявайки по този начин данните за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4 от ЗМПВВПРБ. Само за 5 от тези планове е искано и дадено разрешение за изработване по общите правила на Закона за устройство на територията. В същото време вписването в регистъра по чл. 92, ал. 4 от ЗМПВВПРБ на данните за акваториите на пристанищата само въз основа на проект на парцеларен план, а не на одобрен план, не би представлявало точно изпълнение на разпоредбата на § 65, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 28 от 2013 г.), доколкото подобно вписване не би съответствало на принципа на истинност, прогласен в чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (с оглед на съществуващата възможност внесените проекти на парцеларни планове да не бъдат одобрени във вида, в който са изработени). От друга страна, провеждането с днешна дата на процедура по даване на разрешение за изработване на парцеларни планове за пристанищните акватории на пристанищата по чл. 107–109 от ЗМПВВПРБ като част от специализираните устройствени планове за тези пристанища би влязло в колизия с принципа на съразмерност, закрепен в чл. 6 от Административнопроцесуалния кодекс.

Правилото на § 68 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България предоставяше едногодишен срок на собствениците на специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 от ЗМПВВППРБ да заявят правата си за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4 от ЗМПВВППРБ. Този срок се оказа твърде кратък за собствениците на специализирани пристанищни обекти. В определения едногодишен период, който изтече на 23 март 2014 г., бяха заявени и вписани само 2 от всички съществуващи по крайбрежието на Черно море и в българския участък на река Дунав пристани, които реално се използват като специализирани пристанищни обекти. Един собственик на съществуващ специализиран пристанищен обект заяви правата си след изтичане на срока по § 68 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, поради което по отношение на неговото заявление бяха приложени общите правила на закона, т.е. вписването в регистъра по чл. 92, ал. 4 от ЗМПВВППРБ е извършено след влизането в сила на отразяващия съществуващото положение специализиран подробен устройствен план – парцеларен план със специализирана схема, и след издаване на удостоверение за експлоатационната годност на обекта.

Последната група норми, включени в проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, целят усъвършенстване на отделни разпоредби на закона с оглед на: **1)** въвеждане на изискване за задължително използване от корабите на монтираната на борда им система за автоматична идентификация – § 7 от законопроекта относно създаване на чл. 60в и § 13 от законопроекта относно създаване на чл. 77а; **2)** въвеждане на разпоредба, предвиждаща приемането на национален план за търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря, и актуализиране списъка на ведомствата, отговорни за провеждане на операции по търсене и спасяване – § 9 от законопроекта относно изменение и допълнение на чл. 65 от ЗМПВВППРБ и § 15 относно изменение на чл. 81, ал. 1 от ЗМПВВППРБ; **3)** хармонизиране на правилата относно опазване на морската и речна околна среда от замърсяване от кораби с влезлите в края на месец юли 2016 г. промени в Закона за чистотата на атмосферния въздух – § 5 от законопроекта относно изменение на чл. 53, ал. 4 от ЗМПВВППРБ, § 12 от законопроекта относно изменение и допълнение на чл. 75а от ЗМПВВППРБ и § 41 от законопроекта относно допълване на административнонаказателната разпоредба на чл. 119, ал. 3 от ЗМПВВППРБ;

4) хармонизиране на разпоредбите относно действията в случай на аварийна ситуация с кораб, намиращ се в морските пространства на Република България или във вътрешните водни пътища на страната (в т. ч. в акваториите на пристанищата), с изискванията на Закона за защита при бедствия – § 6 от законопроекта относно допълване на чл. 56 от ЗМПВВПРБ и § 17 от законопроекта относно допълване на чл. 88 от ЗМПВВПРБ; **5)** отстраняване в текста на закона на допуснати при обнародването му или при предишни изменения грешки или несъответствия – § 2 от законопроекта относно изменение на чл. 6, т. 4 от ЗМПВВПРБ, § 10 от законопроекта относно изменение на чл. 73, ал. 1 от ЗМПВВПРБ, § 18 от законопроекта относно изменение и допълнение на чл. 92, ал. 5, т. 8 и 10 от ЗМПВВПРБ, § 20 от законопроекта относно изменение на чл. 103д, ал. 2, т. 5 от ЗМПВВПРБ, § 21 от законопроекта относно допълване на чл. 105 от ЗМПВВПРБ и § 22 от законопроекта относно допълване на чл. 112а ал. 3 от ЗМПВВПРБ; **6)** отразяване в текста на препращащи норми на действителното актуално наименование на акта, към който те препращат – § 14 от законопроекта относно изменение на чл. 78 от ЗМПВВПРБ, § 16 от законопроекта относно изменение на чл. 87, ал. 2 от ЗМПВВПРБ и § 19 от законопроекта относно изменение на чл. 100, ал. 3 от ЗМПВВПРБ и **7)** изпълнение на разпоредбата на чл. 45, ал. 1 във връзка с чл. 42 от Указ № 883 от 1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове – § 47 и 53 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта.

От тази група разпоредби по-специално внимание заслужават:

Параграфи 7 и 13 от законопроекта, с които се предлага създаване съответно на чл. 60в и чл. 77а – с предлаганите нови разпоредби се въвежда изискване по отношение на всички кораби, които в съответствие с вторичното право на Европейския съюз, международен договор, по който Република България е страна, или разпоредби на националното законодателство имат монтирана на борда система за автоматична идентификация (AIS), да я използват непрекъснато, докато се намират или преминават през морските ни пространства или вътрешните водни пътища на Република България, излъчвайки актуална информация за навигационния си статус. Въвеждането на посочените правила има пряко отношение към осигуряване на безопасността и сигурността на корабоплаването в българските морски пространства и вътрешни водни пътища. С въвеждането му ще се осигури и допълнителна гаранция за набиране на необходимата информация за корабите с оглед на нормалното функциониране на Системата за контрол на движението на корабите и за информация (VTMIS) и на Българската речна информационна система БУЛРИС.

Параграфи 9 и 15 от законопроекта, с които се предлага съответно изменение и допълнение на чл. 65 от ЗМПВВППРБ и изменение на чл. 81, ал. 1 от ЗМПВВППРБ – предложението за приемане на национален план за търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря (§ 9, т. 2 от законопроекта), цели да бъде преодоляна съществуващата в момента празнота в националната ни правна система. Предвижда се този план да бъде приет от Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на отбраната и министъра на вътрешните работи. Последното се основава на следните две обстоятелства: **1)** съгласно чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за европейската гранична и брегова охрана за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (ОВ, L 251 от 16 септември 2016 г.) провеждането на операции по търсене и спасяване на търпящи бедствие в морето хора особено, но не само когато тези операции започват или се провеждат при ситуации, произтичащи от операции за наблюдение на морските граници, е компонент на европейското интегрирано управление на границите. Република България участва в европейската гранична и брегова охрана с Главна дирекция „Гранична полиция“ на Министерството на вътрешните работи. Последното налага в списъка на компетентните ведомства, натоварени с функции по организиране и провеждане на операции по търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря, освен Изпълнителна агенция „Морска администрация“ и Министерството на отбраната, да бъде включено и Министерството на вътрешните работи; **2)** в операциите по търсене и спасяване следва да бъдат ангажирани и други органи и организации извън ведомствата, ръководени от авторите на плана, и по-специално – съответните структури на Министерството на здравеопазването и на Българския Червен кръст, областните управители, кметовете на общини и др. Приемането на плана от Министерския съвет би дало възможност за провеждане на по-широко и обстойно обсъждане на заложените в него мерки и на предвидените за използване сили и средства преди приемането му и би улеснило прилагането му.

Разпоредбата на § 37 от законопроекта е създадена с оглед на съобразяване на постъпилите в хода на публичните консултации бележки и предложения. Тя предвижда в раздел IV „Изграждане на нови пристанища и специализирани пристанищни обекти, разширение, реконструкция и

рехабилитация на пристанища и специализирани пристанищни обекти“ на глава четвърта „Пристанища“ от ЗМПВВППРБ да бъдат създадени чл. 112р–112т, определящи реда и условията за даване на разрешение за поставяне на територията на пристанищата на преместваеми обекти и съоръжения и на рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи. Уредбата е създадена по модела, установен в чл. 56–57а от Закона за устройство на територията, като са отчетени специфичните особености, произтичащи от предназначението, характера на правото на собственост върху пристанищната територия и инфраструктура и реда и условията за ползването им. При формулиране на текстовете са черпени идеи и от законодателното решение, съдържащо се в чл. 13, ал. 3–7 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие.

В пет от разпоредбите на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България са внесени промени след приключване на публичните консултации и на съгласувателната процедура по чл. 32, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, в процеса на изработване на финансовата обосновка на законопроекта.

Промените в § 3 от законопроекта (в частта относно създаване на чл. 51б), в § 42, т. 2 от законопроекта (относно създаване на § 1д от Допълнителните разпоредби на ЗМПВВППРБ), в § 46, т. 3 и в § 48 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта отразяват предложения на Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Първото предложение касае създаването на Консултативен съвет по въпросите на морското пространствено планиране като помощен орган към министъра на регионалното развитие и благоустройството за осъществяване на сътрудничество и координация в процеса на морско пространствено планиране. Второто предложение е свързано с необходимостта от създаване на изричен текст по подобие на действащите разпоредби на чл. 7б, ал. 6 и чл. 7в, ал. 6 от Закона за регионалното развитие, предвиждащ, че фактическото изработване на Морския пространствен план на Република България се осъществява от посоченото в § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на Закона за регионалното развитие специализирано търговско дружество със сто процента държавно участие в капитала, в което правата на държавата се упражняват от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

С промяната в § 23, т. 1 от законопроекта (относно изменение на чл. 112а, ал. 1 от ЗМПВВППРБ) е съобразено обстоятелството, че с Решение № 336 от 23 юни 2017 г. Министерският съвет одобри Интегрирана транспортна стратегия в периода до 2030 г., която отразява визията за развитието на транспортната система на страната с хоризонт до 2030 г., като актуализира и доразвива Общия генерален план на транспорта на България, разработен въз основа на Стратегията за развитие на транспортната система на Република България до 2020 г.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Гомислав Дончев)

Приложение № 1

към чл. 16 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията	Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България
За включване в законодателната/ оперативната програма на Министерския съвет за периода: 1 януари – 30 юни 2017 г.	Дата: 11 януари 2017 г.
Контакт за въпроси: Павлинка Ковачева	Телефон: 02 9304079
1. Дефиниране на проблема: 1. Отсъствие на национална нормативна уредба на обществените отношения, възникващи във връзка с организирането и прилагането на морско пространствено планиране, като инструмент на Интегрираната морска политика, подкрепящ и улесняващ изпълнението на стратегията „Европа 2020, стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (стратегията „Европа 2020“). 2. Несъвършенство на законовата уредба на обществените отношения, възникващи във връзка с устройственото планиране и инвестиционното проектиране на пристанищата и специализираните пристанищни обекти, изразяващи се в: 1) съществуващи пропуски в текстовете на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВПРБ), които регламентират изработването, съгласуването, приемането и одобряването на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт и на подробните устройствени планове за яхтените, рибарските и пристанищата със специално предназначение (пристанищата по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ), на специализираните пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 ЗМПВВПРБ и на брегоукрепителните хидротехнически съоръжения в акваторията на Черно море и в българския участък на река Дунав, изпълняващи „двойна“ функция; 2) противоречия между предвиденото в специалния закон (ЗМПВВПРБ) и в Закона за устройство на територията (субсидиарно приложим за неуредените въпроси по силата на разпоредбата на чл. 112п ЗМПВВПРБ), които създават затруднения при прилагане на правните норми; 3) отсъствие на законова норма, която изрично да дефинира генералните планове на пристанищата за обществен транспорт и на подробните устройствени планове на пристанищата по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ и на специализираните пристанищни обекти като специализирани подробни устройствени планове по смисъла на чл. 111 от Закона за устройство на територията. 3. Несъвършенство на съдържащата се в Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България правна уредба на въпросите, свързани с: 1) осигуряване безопасността на корабоплаването в морските пространства и във вътрешните водни пътища на Република България; 2) дейностите по търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря; 3) опазване на морската и речна околна среда от замърсяване от кораби; 4) действията в случай на аварийна ситуация с кораб, намиращ се в морските пространства на Република България или във вътрешните водни пътища на страната.	

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

Проблем 1: През 2014 г. Европейският парламент и Съветът приемат Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ, L 257 от 2014 г.).

С този акт на вторичното право на Европейския съюз по отношение на държавите – членки на Европейския съюз се въвежда задължение да организират и прилагат морско пространствено планиране като инструмент на Интегрираната морска политика, която представлява цялостен подход към всички политики на Европейския съюз, свързани с моретата и океаните и се провежда с оглед насърчаване на координираното и съгласувано вземане на решения за постигане на максимални резултати по отношение на устойчивото развитие, икономическия растеж и социалното сближаване на държавите членки, както и на свързаните с морето сектори, посредством съгласувани, свързани с морето политики и съответното международно сътрудничество.

Основополагащата идея е, че държавите – членки и Европейският съюз, като цяло, биха могли да извлекат по-голяма полза от моретата и океаните с по-малко въздействие върху околната среда чрез координиране на своите секторни политики в областта на рибарството и аквакултурите, морското корабоплаване и пристанищата, опазването на морската околна среда, извършването на морски научни изследвания, добива на енергия посредством разположени в морето инсталации, корабостроенето и свързаните с морето индустрии, морския и крайбрежен туризъм, заетостта в секторите, свързани с морското дело, развитието на крайбрежните региони и т.н.

Морското пространствено планиране е призвано да създаде рамката за съгласувано, прозрачно и устойчиво вземане на решения въз основа на обективни данни и по този начин да съдейства за по-ефективно управление на дейностите по използване на морските пространства в съответствие с националните политики и законодателството на държавите – членки на Европейския съюз и по този начин да подкрепи и улесни изпълнението на стратегията „Европа 2020, стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (стратегията „Европа 2020“). В резултат на провежданото морско пространствено планиране всяка държава – членка на Европейския съюз следва в срок до 31 март 2021 г. да разработи морски пространствен план, с обхват и съдържание, определен в националното законодателство, при съблюдаване на минималните изисквания, установени в Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране.

Проблем 2: Със свое Решение № 617 от 12 август 2015 г. Министерският съвет приема анализ на проблемите, възпрепятстващи нарастването на инвестициите и въз основа на него дефинира основните проблемни области, в които следва да бъдат предприети мерки. На сформирани със заповеди на министър-председателя междуведомствени работни групи е възложено извършването на обстоен анализ на законодателството и практиката и формулирането на система от мерки, които да бъдат приложени във всяка от проблемните области.

В процеса на работата си междуведомствената работна група по проблемна област „Разрешителни за строителство – брой процедури и време за тяхното изпълнение“, сформирана със Заповед № Р-191 от 10 септември 2015 г. на министър-председателя на Република България, идентифицира като проблем несъвършенството на законовата уредба на обществените отношения, възникващи във връзка с устройственото планиране и инвестиционното проектиране на пристанищата и специализираните пристанищни обекти, съдържаща се в ЗМПВВПРБ и недостатъчната ѝ съгласуваност с правилата на Закона за устройство на територията. Последното, от своя страна, създава затруднения, както за инвеститорите (собственици на пристанища, концесионери, държавни пристанищни оператори), така и за администрацията.

По-рано констатации в същия смисъл са формулирани и в мотивите на Решение № 3 от 6 март 2014 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 10 от 2013 г. (обн., ДВ, бр. 24 от 2014 г.).

Проблем 3: Несъвършенство на отделни разпоредби на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, изразяващи се в следното:

1) в настоящия момент в ЗМПВВПРБ няма разпоредба, която да съдържа ясно и недвусмислено изискване всички кораби, които се намират или преминават през морските пространства и вътрешните водни пътища на Република България, да използват непрекъснато включено оборудването си за система за автоматична идентификация (AIS), въпреки че подобно изискване има пряко отношение към дейността по осигуряване на безопасността и сигурността на корабоплаването в българските морски пространства и вътрешни водни пътища, в т.ч. и като допълнителна гаранция за набиране на нужната информация за корабите, с оглед нормалното функциониране на система за контрол на движението на корабите и за информация (VTMIS) и българската речна информационна система БУЛРИС; 2) съгласно разпоредбата на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (ОВ, L 251 от 2016 г.) провеждането на операции по търсене и спасяване на търпящи бедствие в морето хора, особено (но не само) когато тези операции започват или се провеждат при ситуации, произтичащи от операции за наблюдение на морските граници, е компонент на европейското интегрирано управление на границите. Република България участва в европейската гранична и брегова охрана с Главна дирекция „Гранична полиция“ на Министерството на вътрешните работи, което налага в списъка на компетентните ведомства, натоварени с функции по организиране и провеждане на операции по търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря, освен Изпълнителна агенция „Морска администрация“ и Министерството на отбраната, да бъде включено и Министерството на вътрешните работи. Наред с тези ведомства, в операциите по търсене и спасяване следва да бъдат ангажирани и други органи и организации (съответните структури на Министерството на здравеопазването и на Българския червен кръст, областните управители, кметовете на общини и т.н.). Добра организация и координация и по-голяма ефективност на действията на участниците в операциите по търсене и спасяване може да бъде постигната, ако бъде изработен и приет Национален план за търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България, в който се съдържат конкретни мерки, отговорни институции и необходими за успешното провеждане на подобни операции сили и средства; 3) в края на месец юли 2016 г. влязоха в сила промени в Закона за чистотата на атмосферния въздух, част от които засягат правилата за контрол на борда на корабите за качеството на горивата, които се използват в корабните горивоподаващи системи. За да се предотврати неправилно тълкуване и прилагане на последните, е необходимо понятията, използвани в разпоредбите на ЗМПВВПРБ относно опазването на морската и речна околна среда от замърсяване от кораби, да бъдат приведени в съответствие с тези на Закона за чистотата на атмосферния въздух; 4) съгласно Закона за защита при бедствия за провеждане на националната политика за защита при бедствия Министерският съвет приема Национален план за защита при бедствия. Част от действащия в страната Национален план за защита при бедствия е Националният аварийен план за борба с нефтени разливи в Черно море, приет с РМС № 868 от 2011 г., в който са набелязани конкретните мерки в случай на авария с кораб в морските пространства на Република България, в това число и в акваториите на пристанищата, в резултат на която е настъпил нефтен разлив, необходимите за изпълнението на тези мерки сили и средства и институциите – членове на Единната спасителна система, отговорни за прилагането им. Практиката в периода след приемане на Националния план за защита при бедствия показва, че когато аварийната ситуация с кораби в морските пространства на страната

не е свързана с нефтен разлив, същият не може да бъде приведен в действие, въпреки, че е налице заплахата за живота, здравето и имуществото на хора, в това число за населението на крайбрежните общини или за туристи, както и за околната среда. Същото е положението и в случаите на аварии с кораби във вътрешните водни пътища на страната, доколкото предвидените в останалите части на плана мерки, имат предвид основно случаи на аварии на сушата.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

По проблем 1: В настоящия момент българската правна система не познава института на морското пространствено планиране.

Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране съдържа само минималните общи изисквания по отношение на дейността по морско пространствено планиране и на нейния резултат – морския пространствен план.

Всяка държава – членка на Европейския съюз, ръководейки се от установената с акта на вторичното право обща рамка и съобразявайки спецификата на своите морски пространства и тяхното използване, следва да определи обхвата, формата и съдържанието на своя морски пространствен план, отговорните за изработването и поддържането му институции и процедурите за това.

Видно от Плана за действие за 2016 г. с мерките, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз, приет с Решение № 27 на Министерския съвет от 21 януари 2016 г. (мярка № 88), правното регламентиране на института на морското пространствено планиране следва да бъде извършено на законодателно ниво чрез внасяне на необходимите изменения и допълнения в Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

По проблем 2 и 3:

Отстраняването на констатираните недостатъци на действащите разпоредби на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, в това число отсъствието на пълна съгласуваност между него и други действащи законодателни актове (Закона за устройство на територията, Закона за чистотата на атмосферния въздух, Закона за защита при бедствия) не може да бъде осъществено по друг начин, освен чрез внасяне на необходимите промени в несъвършения законов акт.

Изработването на проект на Закон за изменение и допълнение на ЗМПВВПРБ, с оглед усъвършенстване на законовата уредба на обществените отношения, възникващи във връзка с устройственото планиране и инвестиционното проектиране на пристанищата и специализираните пристанищни обекти, е включено като мярка № 15 в част „Правни мерки“ на Плана за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите, утвърдени с Решение № 617 на Министерския съвет от 12 август 2015 г., който план е приет с Решение № 411 на Министерския съвет от 19 май 2016 г.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

До този момент не са извършвани последващи оценки на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

2. Цели:

Цел 1: Създаване на национална правна уредба на дейността по морско пространствено планиране, в т.ч. определяне на обхвата, формата и съдържанието, както и на реда и условията за изработване, съгласуване, приемане, одобряване и поддържане в актуално състояние на Морския пространствен план на Република България, на отговорните за изработването и поддържането му органи и организации и регламентиране процедурите за това, при съобразяване на минималните изисквания, установени за държавите – членки на Европейския съюз с Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране.

Цел 2: Усъвършенстване на съществуващата законова регламентация на устройственото планиране, инвестиционното проектиране и строителството на пристанища и специализирани пристанищни обекти, съдържаща се в ЗМПВВПРБ, в т.ч. отстраняване на съществуващите празноти и противоречията с общите правила на Закона за устройство на територията.

Цел 3: Усъвършенстване на отделни разпоредби на ЗМПВВПРБ, с оглед: **1)** въвеждане на изискване за задължително използване на корабното оборудване за система за автоматична идентификация; **2)** въвеждане на разпоредба, предвиждаща приемането на Национален план за търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря и актуализиране списъка на ведомствата, отговорни за провеждане на операции по търсене и спасяване; **3)** хармонизиране на правилата относно опазване на морската и речна околна среда от замърсяване от кораби с влезлите в края на месец юли 2016 г. промени в Закона за чистотата на атмосферния въздух; **4)** хармонизиране на разпоредбите относно действията в случай на аварийна ситуация с кораб, намиращ се в морските пространства на Република България или във вътрешните водни пътища на страната, в това число, в акваториите на пристанищата, с изискванията на Закона за защита при бедствия.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Пряко засегнати:

➤ ведомства и организации, осъществяващи дейността по морско пространствено планиране – Министерски съвет, Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерство на околната среда и водите, Министерство на отбраната, Министерство на вътрешните работи, Министерство на енергетиката, Министерство на земеделието и храните, Министерство на туризма, Министерство на икономиката, Министерство на културата, Изпълнителна агенция „Морска администрация“, регионалните инспекции по околната среда и водите, Басейнова дирекция за Черноморски район, Военноморски сили на Република България, Център по подводна археология – Созопол, Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“, Институт по океанология при Българската академия на науките;

➤ министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министърът на регионалното развитие и благоустройството, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“, главните архитекти на черноморските и на дунавските общини;

➤ собствениците на пристанища и специализирани пристанищни обекти, концесионерите на терминали от пристанища за обществен транспорт с национално значение и другите пристанищни оператори, извършващи пристанищни услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ;

➤ физически и юридически лица, регистрирани като търговци, които имат инвестиционна инициатива за изграждане на ново или разширение на съществуващо пристанище или специализиран пристанищен обект;

- капитаните на кораби, които се намират или преминават през морските пространства или вътрешните водни пътища на Република България;
- главна дирекция „Гранична полиция“ и главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението на Министерството на вътрешните работи.

Косвено засегнати:

- търговците, осъществяващи дейност в различните сектори на морската индустрия;
- заетите в различните сектори на морската индустрия;
- населението на черноморските и дунавските общини;
- регионалните съвети за развитие на Североизточния и Югоизточния район, областните управители и областните съвети за развитие на области с административни центрове Добрич, Варна и Бургас, кметовете и общинските съвети на черноморските общини;
- участниците в Единната спасителна система

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

Вариант I „Без действие“:

При този вариант ще се наблюдава:

- запазване на съществуващата празнота в българското право по отношение на обществените отношения, възникващи във връзка с дейността по морско пространствено планиране и на съществуващото несъответствие на националното законодателство с изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране;
- невъзможност за прилагане на екосистемен подход, чрез който се насърчава съвместното съществуване на различните дейности и начини на използване на морските пространства на Република България;
- невъзможност за постигане на устойчиво развитие и растеж на морската икономика при съблюдаване на правилата за опазване, защита и подобряване на морската околна среда, в т.ч. невъзможност за постигане на устойчивост към последиците от изменението на климата;
- запазване на съществуващите несъвършенства на законовата уредба на обществените отношения, възникващи във връзка с устройственото планиране и инвестиционното проектиране на пристанищата и специализираните пристанищни обекти и произтичащите от тях трудности при прилагане на разпоредбите на ЗМПВВПРБ и на Закона за устройство на територията в процеса на устройствено планиране на пристанищни територии и акватории и на инвестиционно проектиране на пристанищна инфраструктура;
- отсъствие на законово изискване за задължително използване на корабното оборудване за система за автоматична идентификация от корабите, намиращи се в българските морски пространства и вътрешни водни пътища и произтичащите от това отсъствие на достатъчна актуална информация за тези кораби и опасности за корабоплаването и за сигурността на корабите и българските пристанища;
- запазване на съществуващото положение, при което няма изработен и приет Национален план за търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря и списъкът на ведомствата, отговорни за провеждане на операции по търсене и спасяване и произтичащото от това недобро изпълнение на задълженията на Република България, произтичащи от Международната конвенция за търсене и спасяване по море, 1979, съставена в Хамбург на 27 април 1979, ратифицирана със закон – ДВ, бр. 47 от 1999 г., в сила за Република България от 1 януари 2000 г. (обн., ДВ, бр. 75 от 1999 г., изм., бр. 61 от 2005 г.);
- трудности при прилагане на разпоредбите на ЗМПВВПРБ относно опазване на морската и речна околна среда от замърсяване от кораби, в частта относно замърсяването на въздуха от кораби, причинено от изгарянето в корабните горивни инсталации на корабно гориво, което не

съответства на изискванията на наредбата по чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух;

➤ запазване на Националния план за защита при бедствия в сегашния му вид, който не позволява той да бъде приведен в действие при аварийна ситуация с кораби в морските пространства и във вътрешните водни пътища на страната, която не е свързана с нефтен разлив, въпреки наличието на заплахата за живота, здравето и имуществото на хора, в това число за населението на крайбрежните общини или за туристи, както и за околната среда.

Вариант II „Приемане на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България“:

При този вариант ще се наблюдава:

➤ създаване на адекватна на българските условия нормативна уредба на обществените отношения, възникващи във връзка с дейността по морско пространствено планиране и на съществуващото несъответствие на националното законодателство с изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране;

➤ създаване на нормативно основание за прилагане на екосистемен подход, чрез който се насърчава съвместното съществуване на различните дейности и начини на използване на морските пространства на Република България и се създават условия за постигане на устойчиво развитие и растеж на морската икономика при съблюдаване на правилата за опазване, защита и подобряване на морската околна среда, в т.ч. устойчивост към последиците от изменението на климата;

➤ отстраняване на съществуващите празноти в текстовете на ЗМПВВПРБ, уреждащи устройственото планиране и инвестиционното проектиране на пристанищата и специализираните пристанищни обекти, както и на съществуващата несъгласуваност между специалния закон (ЗМПВВПРБ) и общите правила на Закона за устройство на територията и отстраняване на причините, пораждащи трудности при прилагане на разпоредбите на ЗМПВВПРБ и на Закона за устройство на територията в процеса на устройствено планиране на пристанищни територии и акватории и на инвестиционно проектиране на пристанищна инфраструктура;

➤ въвеждане на законово изискване за задължително използване на корабното оборудване за система за автоматична идентификация от корабите, намиращи се в българските морски пространства и вътрешни водни пътища и създаване на необходимите предпоставки за набиране на достатъчна и актуална информация за тези кораби, необходима за осигуряване на безопасност на корабоплаването и за постигане сигурността на корабите и българските пристанища;

➤ създаване на нормативно основание за изработване и приемане на Национален план за търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря и актуализиране на списъка на ведомствата, отговорни за провеждане на операции по търсене и спасяване;

➤ отстраняване на причините, пораждащи трудностите при прилагане на разпоредбите на ЗМПВВПРБ относно опазване на морската и речна околна среда от замърсяване от кораби, в частта относно замърсяването на въздуха от кораби, причинено от изгарянето в корабните горивни инсталации на корабно гориво, което не съответства на изискванията на наредбата по чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух;

➤ създаване на нормативно основание за допълване на Националния план за защита при бедствия, така че да бъде възможно привеждането му в действие при всички случаи, когато в резултат на аварийна ситуация с кораб в морските пространства и във вътрешните водни пътища на страната, възникне заплахата за живота, здравето и имуществото на хора или за околната среда.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от

5. Негативни въздействия:**При вариант I „Без действие“:****Икономически въздействия:**

➤ отсъствие на координация и съгласуваност при провеждане на секторните политики, свързани с използването на морските пространства на Република България, водещо до приоритетно развитие на едни морски сектори за сметка на други или до ситуации, в които дейностите от различни морски сектори взаимно си пречат;

➤ отсъствие на устойчиво развитие и на условия за растеж на морската икономика и на черноморските общини.

Тези негативни въздействия се проявяват по отношение на: ведомствата и организациите, осъществяващи дейността по морско пространствено планиране; търговците, осъществяващи дейност в различните сектори на морската индустрия; заетите в различните сектори на морската индустрия; населението на черноморските общини;

➤ недостатъчни и неефективни инвестиции за пристанищна инфраструктура и в резултат – отсъствие или слабо развитие на пристанищния сектор;

➤ висок разход на време, средства и човешки ресурси в процеса на устройствено планиране на пристанищните територии и акватории и в процеса на инвестиционно проектиране на пристанищна инфраструктура.

Тези негативни въздействия се проявяват по отношение на: собствениците на пристанища и специализирани пристанищни обекти, концесионерите на терминали от пристанища за обществен транспорт с национално значение и другите пристанищни оператори, извършващи пристанищни услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ; физически и юридически лица, регистрирани като търговци, които имат инвестиционна инициатива за изграждане на ново или разширение на съществуващо пристанище или специализиран пристанищен обект; Изпълнителна агенция „Морска администрация“; „Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“; Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията; Министерство на регионалното развитие и благоустройството;

➤ отсъствие на ефективен контрол относно замърсяването на въздуха от кораби, причинено от изгарянето в корабните горивни инсталации на корабно гориво, което не съответства на изискванията на наредбата по чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух;

➤ опасност от вземане на неадекватни или неправилни решения и от възникване на ситуации, при които не може да се осигури безопасността на корабоплаването или сигурността на корабите и на българските морски пристанища, поради отсъствие на достатъчна и актуална информация за корабите, които се намират в морските пространства или във вътрешните водни пътища на Република България.

Тези негативни въздействия се проявяват по отношение на: капитаните на кораби, които се намират или преминават през морските пространства или вътрешните водни пътища на Република България; Изпълнителна агенция „Морска администрация“; Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“;

➤ опасност от загуба на човешки животи и имущество или от увреждане на хора и имущество, в резултат на неkoordinираност на действията на органите и организациите, осъществяващи дейността по търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря, или поради невъзможност за прилагане на адекватни мерки и използване на всички необходими сили и средства в случай на възникване на аварии с кораби в морските пространства и във вътрешните водни пътища на страната.

Тези негативни въздействия се проявяват по отношение на: капитаните, екипажите и пътниците на кораби, които се намират или преминават през морските пространства или вътрешните водни пътища на Република България; Изпълнителна агенция „Морска администрация“; Министерство на отбраната; главна дирекция „Гранична полиция“ и главна

дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на Министерството на вътрешните работи; търговците, осъществяващи дейност в различните сектори на морската индустрия; заетите в различните сектори на морската индустрия; населението на черноморските и дунавските общини.

Социални въздействия:

- неравномерно развитие на отделните черноморски общини;
- недостатъчни възможности за работа в секторите от морската индустрия.

Тези негативни въздействия се проявяват по отношение на: регионалните съвети за развитие на Североизточния и Югоизточния район, областните управители и областните съвети за развитие на области с административни центрове Добрич, Варна и Бургас, кметовете и общинските съвети на черноморските общини; търговците, осъществяващи дейност в различните сектори на морската индустрия; заетите в различните сектори на морската индустрия; населението на черноморските общини.

Екологични въздействия:

- засилване на въздействието върху морската околната среда и отсъствие на устойчивост към последиците от изменението на климата.

Всички идентифицирани негативни въздействия са значителни.

При вариант II „Приемане на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България“:

Икономически въздействия:

Не са идентифицирани негативни икономически въздействия.

Социални въздействия:

Увеличаване на натовареността на определени групи от служители във ведомствата, и организациите, осъществяващи дейността по морско пространствено планиране.

Екологични въздействия:

Не са идентифицирани негативни екологични въздействия.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

При вариант I „Без действие“:

Икономически въздействия:

Не са идентифицирани положителни икономически въздействия.

Социални въздействия:

Не са идентифицирани положителни социални въздействия.

Екологични въздействия:

Не са идентифицирани положителни екологични въздействия.

При вариант II „Приемане на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България“:

Икономически въздействия:

- координирано и съгласувано вземане на решения при провеждане на секторните политики, свързани с използването на морските пространства на Република България;

- създаване на условия за устойчиво развитие и растеж на морската икономика;
- преодоляване на съществуващия дисбаланс в икономическото развитие на отделните черноморски общини.

Тези положителни въздействия се проявяват по отношение на: ведомствата и организациите, осъществяващи дейността по морско пространствено планиране; регионалните съвети за развитие на Североизточния и Югоизточния район, областните управители и областните съвети за развитие на области с административни центрове Добрич, Варна и Бургас, кметовете и общинските съвети на черноморските общини; търговците, осъществяващи дейност в различните сектори на морската индустрия; заетите в различните сектори на морската индустрия; населението на черноморските общини.

- подобряване на инвестиционния климат и създаване на възможности за развитие на пристанищния сектор;

- снижаване разхода на време, средства и човешки ресурси в процеса на устройствено планиране на пристанищните територии и акватории и в процеса на инвестиционно проектиране на пристанищна инфраструктура.

Тези положителни въздействия се проявяват по отношение на: собствениците на пристанища и специализирани пристанищни обекти, концесионерите на терминали от пристанища за обществен транспорт с национално значение и другите пристанищни оператори, извършващи пристанищни услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ; физически и юридически лица, регистрирани като търговци, които имат инвестиционна инициатива за изграждане на ново или разширение на съществуващо пристанище или специализиран пристанищен обект; Изпълнителна агенция „Морска администрация“; „Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“; Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията; Министерство на регионалното развитие и благоустройството;

- предотвратяване на опасността от неточно прилагане на действащите разпоредби относно опазване на морската и речна околна среда от замърсяване от кораби и по-специално относно замърсяването на въздуха от кораби, причинено от изгарянето в корабните горивни инсталации на корабно гориво, което не съответства на изискванията на наредбата по чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух;

- създаване на условия за приемане на правилни и адекватни решения въз основа на достатъчна и актуална информация за корабите, които се намират в морските пространства или във вътрешните водни пътища на Република България;

- осигуряване безопасността на корабоплаването и постигане сигурността на корабите и на българските морски пристанища.

Тези положителни въздействия се проявяват по отношение на: капитаните на кораби, които се намират или преминават през морските пространства или вътрешните водни пътища на Република България; Изпълнителна агенция „Морска администрация“; Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“;

- предотвратяване на опасността от загуба на човешки животи и имущество или от увреждане на хора и имущество при провеждане на операции по търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря, и в случаите на аварии с кораби в морските пространства и във вътрешните водни пътища на страната;

- координиране на действията на органите и организациите, осъществяващи дейността по търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря;

- прилагане на адекватни мерки и използване на всички необходими сили и средства в случай на възникване на аварии с кораби в морските пространства и във вътрешните водни пътища на страната.

Тези положителни въздействия се проявяват по отношение на: капитаните, екипажите и пътниците на кораби, които се намират или преминават през морските пространства или вътрешните водни пътища на Република България; Изпълнителна агенция „Морска администрация“; Министерство на отбраната; главна дирекция „Гранична полиция“ и главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на Министерството на вътрешните

работи; търговците, осъществяващи дейност в различните сектори на морската индустрия; заетите в различните сектори на морската индустрия; населението на черноморските и дунавските общини.

Социални въздействия:

- увеличаване на заетостта в секторите от морската индустрия.

Тези положителни въздействия се проявяват по отношение на: търговците, осъществяващи дейност в различните сектори на морската индустрия; заетите в различните сектори на морската индустрия; населението на черноморските общини.

Екологични въздействия:

- опазване, защита и подобряване на морската околна среда, в т.ч. устойчивост към последиците от изменението на климата.

Всички описани положителни въздействия са в пряка връзка с постигането на формулираните цели.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове от приемането на нормативния акт.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

- ☐ Ще се повиши
☒ Ще се намали
☐ Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Не се създават нови регулаторни режими.

Засягат се следните съществуващи режими и административни услуги:

- даване на разрешение за изработване на проект на генерален план на пристанище за обществен транспорт и на проект за изменение на генерален план;
- даване на разрешение за изработване на проект на подробен устройствен план – план за регулация и застрояване на пристанищната територия и парцеларен план на пристанищната акватория на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВППРБ и на проект за изменение на подробен устройствен план – план за регулация и застрояване на пристанищната територия и парцеларен план на пристанищната акватория на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВППРБ;
- даване на разрешение за изработване на проект на подробен устройствен план – парцеларен план на акваторията със специализирана схема на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 ЗМПВВППРБ и на проект за изменение на подробен устройствен план – парцеларен план на акваторията със специализирана схема на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 ЗМПВВППРБ;
- разглеждане, приемане и одобряване на проект на генерален план на пристанище за обществен транспорт, както и на неговите изменения;
- съгласуване, разглеждане, приемане и одобряване на проект подробен устройствен план – план за регулация и застрояване на пристанищната територия и парцеларен план на пристанищната акватория на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВППРБ, както и на неговите изменения;

- съгласуване, разглеждане, приемане и одобряване на проект подробен устройствен план–парцеларен план на акваторията със специализирана схема на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 ЗМПВВПРБ, както и на неговите изменения;
- съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти за изграждане на цяло, за разширение или реконструкция на съществуващо пристанище или за изграждане на отделни обекти в него;
- съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти за изграждане на нов, за разширение или за реконструкция на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 ЗМПВВПРБ;
- издаване на разрешение за строеж за изграждане на цяло, за разширение или реконструкция на съществуващо пристанище или за изграждане на отделни обекти в него;
- издаване на разрешение за строеж за изграждане на нов, за разширение или за реконструкция на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 ЗМПВВПРБ;
- даване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти и съоръжения и на рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи на територията на пристанищата.

9. Създават ли се нови регистри?

Не се създават нови регистри.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те.

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

☐ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

✓ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

✓ Не

12. Обществени консултации:

Обществени консултации по реда на чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове са проведени в периода 18 октомври – 1 ноември 2016 г. като проектът на акт е публикуван на официалната интернет страница на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията и в Портала за обществени консултации на Министерския съвет. Постъпилите бележки и предложения са отразени в справка, публикувана на официалната интернет страница на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията и в Портала за обществени консултации на Министерския съвет. Приетите бележки и предложения са съответно отразени в проекта на нормативния акт.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

✓ Да

☐ Не

Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране.

Работен документ на службите на Комисията – Обобщение на оценката на въздействието, придружаващ предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за

установяване на рамка за морско пространствено планиране и интегрирано крайбрежно управление (SWD(2013) 64 final от 12 март 2013 г.).

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=SWD:2013:0064:FIN>

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Павлинка Ковачева – директор на дирекция „Пристанища и пристанищни услуги“ в Изпълнителна агенция „Морска администрация“

Дата: 11.01.2017 г.

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

17. 10. 2017

Изм. № 04-11-64/

/моля цитирайте при отговор/

МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА, ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯТА Информационна агенция "Морска администрация" ул. Дякон Игнатий № 9, 1000 София, тел. 9409-603 РЕГИСТРАЦИОНЕН ИНДЕКС И ДАТА

60 № 1673/18.10.2017

Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията София 1000, ул. "Дякон Игнатий" № 9, тел. 9409/603 568 602 650
Рег. № 04-00-54/17.10.17
Дата 18.10.17

ДО
Г-Н ИВАН МАРКОВ
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА,
ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И
СЪОБЩЕНИЯТА

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЛАВЕН СЕКРЕТАР,

В отговор на писмо, Ваш рег. № 04-00-54/09.10.2017 г. и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове Ви изпращаме Справка за съответствие на проект на ЗИД на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

Приложение: съгласно текста.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОЦАНОВ
Заместник-министър на правосъдието

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-11-64/

/моля цитирайте при отговор/

17. 10. 2017

СПРАВКА

ОТНОСНО: Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България с КЗПЧОС и с практиката на ЕСПЧ съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо, с рег. № 04-00-54/09.10.2017 г. на Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, във връзка с проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

ПРОФ. НИКОЛАЙ

Заместник-министър на правосъдието

Таблица за съответствие на българското законодателство с Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ, L 257 от 28 август 2014 г.)

Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране	Българско законодателство	Степен на съответствие
Глава I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ Член 1 Предмет 1. Настоящата директива установява рамка за морско пространствено планиране, целяща насърчаване на устойчивия растеж на морските икономики, устойчивото развитие на морските райони и устойчивото използване на морските ресурси. 2. В границите на интегрираната морска политика на Съюза настоящата рамка предвижда рамка за установяването и изпълнението от страна на държавите членки на морско пространствено планиране с цел допринасяне за целите, определени в член 5, като се отчитат взаимодествията суша – море и засиленото трансгранично сътрудничество, съгласно съответните разпоредби на КООНМП.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51а. (1) Използването на морските пространства на Република България се осъществява в съответствие с принципа за интегрирано управление на морските дейности. (2) За насърчаване на устойчив растеж на морската икономика, устойчиво развитие на Черноморския район и устойчиво използване на природните ресурси се организира и прилага морско пространствено планиране – инструмент на Интегрираната морска политика на Европейския съюз. (3) Морското пространствено планиране включва анализ на извършваните от човека дейности по използване на морските пространства и организирането им по начин, който позволява съвместното им съществуване за постигане на екологичните, икономическите и социалните цели по чл. 2. Чл. 51г. (1) Морският пространствен план на Република България се изработва въз основа на анализа на наличната екологична, геоложка, геоморфоложка и физична информация за морските пространства на Република България, информацията, достъпна чрез Националния портал за пространствени данни, както и социалните и икономически данни за дейностите по чл. 51в, ал. 4. При изготвянето му се отчитат:	Пълно

	1. особеностите на Черноморския регион; 2. състоянието на биологичните, минерални и енергийни ресурси; 3. съществуващите и бъдещите дейности по използване на морските пространства и тяхното въздействие върху околната среда и подводното културно наследство; 4. взаимодействията между сушата и морето; 5. трансграничното сътрудничество в Черноморския регион.“
Член 2 Обхват 1. Настоящата директива се прилага към морските води на държавите членки, без да се засягат разпоредбите на друго законодателство на Съюза. Тя не се прилага към крайбрежните води или части от тях, които попадат в териториалното и селищното планиране на държава членка, при условие че това е посочено в нейните морски пространствени планове. 2. Настоящата директива не се прилага към дейности, чиято единствена цел е отбрана или национална сигурност. 3. Настоящата директива не засяга компетентността на държавите членки да разработват и определят, в границите на морските си води, обхвата и съдържанието на своите морски пространствени планове. Настоящата директива не се прилага към териториалното и селищното планиране. 4. Настоящата директива не засяга суверенните права и юрисдикцията на държавите членки по отношение на морските води, произтичащи от приложимото международно право, и по-конкретно КООНМП. В частност прилагането на настоящата директива не влияе върху определянето и делимитацията на морските граници от държавите членки в съответствие с приложимите разпоредби на КООНМП.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51в. (1) Морският пространствен план на Република България обхваща морските пространства на Република България, както са определени в чл. 5, ал. 1, в т.ч. крайбрежните морски води по смисъла на § 1, т. 54 от Допълнителните разпоредби на Закона за водите. (2) Планът по ал. 1 не служи за определяне и делимитация на морските граници в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, сключена в Монтего Бей, Ямайка, на 10 декември 1982 г., ратифицирана със закон – ДВ, бр. 38 от 1996 г. (ДВ, бр. 73 и 74 от 1996 г.). (3) Планът по ал. 1 определя пространственото и времевото разпределение на осъществяваните и на бъдещите дейности по използване на морските пространства, с изключение на дейностите, чиято единствена цел е отбраната или националната сигурност на Република България. (4) Планът по ал. 1 включва: 1. системата за движение в морските пространства на Република България; 2. зоните и полигоните за военни учения; 3. зоните за проучване, разработване и използване на природни ресурси; 4. зоните за риболов;

	5. зоните за отглеждане на аквакултури; 6. зоните за туристически и рекреационни дейности; 7. зоните за научноизследователска дейност; 8. защитените зони и защитените територии от Националната екологична мрежа; 9. защитените зони за опазване на културното наследство; 10. трасетата на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура; 11. инсталациите и съоръженията, свързани с корабоплаването; 12. инсталациите и съоръженията за разработване и използване на минералните и енергийните ресурси; 13. обектите на подводното културно наследство.“	
Член 3 Определения За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1) „интегрирана морска политика“ (ИМП) означава политика на Съюза, която цели да насърчава координирано и съгласувано вземане на решения за постигане на максимални резултати по отношение на устойчивото развитие, икономическия растеж и социалното сближаване на държавите членки, по-специално по отношение на крайбрежните, островните и най-отдалечените региони в Съюза, както и на свързаните с морето сектори, посредством съгласувани, свързани с морето политики и съответното международно сътрудничество; 2) „морско пространствено планиране“ означава процес, чрез който съответните органи на държавите членки анализират и организират човешките дейности в морските райони за постигане на екологичните, икономическите и социалните цели;	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 3. В § 2 се създава т. 51: „51. „Интегрирана морска политика на Европейския съюз“ е политика, която цели да насърчава координирано и съгласувано вземане на решения за постигане на максимални резултати по отношение на устойчивото развитие, икономическия растеж и социалното сближаване на държавите членки, по-специално по отношение на крайбрежните, островните и най-отдалечените региони в Съюза, както и на свързаните с морето сектори, посредством съгласувани, свързани с морето политики и съответното международно сътрудничество.“ § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51а. (3) Морското пространствено планиране включва анализ на извършваните от човека дейности по използване на морските пространства и организирането им по начин, който позволява	Пълно Пълно

3) „морски регион“ означава морски регион, както е определен в член 4 от Директива 2008/56/ЕО; 4) „морски води“ означава водите, морското дъно и геоложката основа според определения в член 3, точка 1, буква а) от Директива 2008/56/ЕО и крайбрежните води според определения в член 2, точка 7 от Директива 2000/60/ЕО, както и тяхното морско дъно и геоложка основа.	съвместното им съществуване за постигане на екологичните, икономическите и социалните цели по чл. 2.“ Наредба за опазване на околната среда в морските води (приета с ПМС № 273 от 2010 г.; обн., ДВ, бр. 94 от 2010 г.) Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на тази наредба: 11. „Морски регион“ е регионът на Черно море. Закон за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България Чл. 5. (1) Морските пространства на Република България обхващат вътрешните морски води, териториалното море, прилежащата зона, континенталния шelf и изключителната икономическа зона.	Пълно
Глава II МОРСКО ПРОСТРАНСТВЕНО ПЛАНИРАНЕ Член 4 Установяване и изпълнение на морско пространство 1. Всяка държава членка организира и прилага морско пространство планиране. 2. По този начин държавите членки вземат предвид взаимодействието суша – море. 3. Произтичащият от това план или планове се разработват и представят в съответствие с институционалните и управленските равнища, определени от държавите членки. Настоящата директива не засяга компетентността на държавите членки във връзка с разработването и определянето на обхвата и съдържанието на този план или тези планове. 4. Морското пространство планиране цели да допринесе за постигането на целите, изброени в член 5, и да изпълни изискванията, предвидени в членове 6 и 8. 5. При установяването на морското пространство планиране държавите членки отделят нужното внимание на особеностите на	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51а. (1) Използването на морските пространства на Република България се осъществява в съответствие с принципа за интегрирано управление на морските дейности. (2) За насърчаване на устойчив растеж на морската икономика, устойчиво развитие на Черноморския район и устойчиво използване на природните ресурси се организира и прилага морско пространство планиране – инструмент на Интегрираната морска политика на Европейския съюз. (3) Морското пространство планиране включва анализ на извършваните от човека дейности по използване на морските пространства и организирането им по начин, който позволява съвместното им съществуване за постигане на екологичните, икономическите и социалните цели по чл. 2.	Пълно

морските региони, съответните съществуващи и бъдещи дейности и начини на използване и техните въздействия върху околната среда, както и на природните ресурси, като също така вземат предвид взаимодействията суша – море.	Чл. 51б. (1) Общото ръководство и координация на дейността по морско пространствено планиране се осъществява от министъра на регионалното развитие и благоустройството, който отговаря и за изработването и поддържането на Морския пространствен план на Република България. (2) Създава се Консултативен съвет по въпросите на морското пространствено планиране като помощен орган към министъра на регионалното развитие и благоустройството за осъществяване на сътрудничество и координация в процеса на морско пространствено планиране. (3) В консултативния съвет по ал. 2 се включват представители на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на околната среда и водите, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на земеделието, храните и горите, Министерството на икономиката, Министерството на енергетиката, Министерството на туризма, Министерството на културата, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Военноморските сили, Басейнова дирекция „Черноморски район“, Изпълнителна агенция „Морска администрация“, Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури, Центъра по подводна археология, Държавно предприятие „Пристианищна инфраструктура“, Българската академия на науките, Университета за архитектура, строителство и геодезия, Асоциацията на българските черноморски общини, други ведомства, научни и стопански организации и юридически лица с нестопанска цел, които имат пряко отношение към планирането и организирането на дейностите по използване на морските пространства. (4) Функциите, задачите и съставът на консултативния съвет по ал. 2 се определят с правилник на министъра на регионалното развитие и благоустройството. (5) Поименният състав на Консултативния съвет по въпросите на морското пространствено планиране се определя със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството. (6) Председател на Консултативния съвет по въпросите на морското пространствено планиране е министърът на регионалното
---	--

6. Държавите членки могат да включват или да надграждат върху съществуващи национални политики, правила или механизми, които са били установени или са в процес на установяване преди влизането в сила на настоящата директива, при условие че те са в съответствие с изискванията на настоящата директива.	развитие и благоустройството или оправомощен от него заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството. Чл. 51г. (1) Морският пространствен план на Република България се изработва въз основа на анализа на наличната екологична, геоложка, геоморфоложка и физична информация за морските пространства на Република България, информацията, достъпна чрез Националния портал за пространствени данни, както и социалните и икономически данни за дейностите по чл. 51в, ал. 4. При изготвянето му се отчитат: 1. особеностите на Черноморския регион; 2. състоянието на биологичните, минералните и енергийните ресурси; 3. съществуващите и бъдещите дейности по използване на морските пространства и тяхното въздействие върху околната среда и подводното културно наследство; 4. взаимодействията между сушата и морето; 5. трансграничното сътрудничество в Черноморския регион. Чл. 51е. (1) Морският пространствен план на Република България, включващ текстови и графични части, се приема от Националния експертен съвет по устройство на територията и регионална политика и се одобрява с решение на Министерския съвет. Чл. 51ж. (1) Решението на Министерския съвет, с което се одобрява Морският пространствен план на Република България, както и решенията, с които се одобряват неговите изменения, се обнародват в „Държавен вестник“.	Текстът регламентира възможност, а не задължение за държавите членки	Пълно
Член 5 Цели на морското пространствено планиране	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България		

1. При разработването и прилагането на морското пространство планиране държавите членки вземат предвид икономическите, социалните и екологичните аспекти с цел подкрепа на устойчивото развитие и растеж в морския сектор чрез прилагане на екосистемен подход и насърчаване на съвместното съществуване на съответните дейности и начини на използване. 2. Чрез своите морски териториални планове държавите членки целят да допринесат за устойчивото развитие на морския енергичен сектор, морския транспорт и на секторите на рибарството и аквакултурите, както и за опазването, защитата и подобряването на околната среда, включително устойчивостта към последиците от изменението на климата. Освен това държавите членки могат да преследват и други цели, като например насърчаването на устойчив туризъм и устойчивия добив на суровини.	§ 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: Чл. 51а. (1) Използването на морските пространства на Република България се осъществява в съответствие с принципа за интегрирано управление на морските дейности. (2) За насърчаване на устойчив растеж на морската икономика, устойчиво развитие на Черноморския район и устойчиво използване на природните ресурси се организира и прилага морско пространство планиране – инструмент на Интегрираната морска политика на Европейския съюз. (3) Морското пространство планиране включва анализ на извършваните от човека дейности по използване на морските пространства и организирането им по начин, който позволява съвместното им съществуване за постигане на екологичните, икономическите и социалните цели по чл. 2.“ Закон за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България Чл. 2. С този закон се цели: 1. използването на Черно море и на р. Дунав в интерес на сътрудничеството с черноморските, крайдунавските и други страни; 2. улесняването на морските и речните връзки; 3. осигуряването на безопасност на корабоплаването, опазването на морската и речната среда при корабоплаване и поддържането на екологичното равновесие; 6. намаляването на разходите и поощряването на морските и речните превози, включително на къси разстояния и комбинирания транспорт. Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 1. В чл. 2 се правят следните изменения и допълнения: 1. Досегашният текст става ал. 1;
--	---

3. Настоящата директива не засяга правомощията на държавите членки за определяне на въздействието и значението на различните цели в рамките на техния морски пространствен план или планове.	2. Създава се ал. 2: „(2) С този закон се цели и прилагането на екосистемен подход и насърчаването на съвместното съществуване на различните дейности и начини на използване на морските пространства на Република България, с оглед постигане на устойчиво развитие и растеж на морската икономика, в т.ч. на морския енергиен сектор, транспорта по море, рибарството и аквакултурите, туризма, добива на суровини, опазване на подводното културно наследство и опазване, защита и подобряване на морската околна среда, в т.ч. устойчивост към последиците от изменението на климата.“	Не подлежи на въвеждане
Член 6 Минимални изисквания за морското пространство 1. Държавите членки установяват процедурни стъпки за допринасяне за постигането на целите, изложени в член 5, като вземат предвид съответните дейности и начини на използване на морските води. 2. За тази цел държавите членки: а) вземат предвид въздействието на суша – море; б) вземат предвид екологичните, икономическите и социалните аспекти, както и аспектите, свързани с безопасността; в) целят да насърчат съгласуваност между морското пространство планиране и изготвяния във връзка с това план или планове, както и други процеси, като например интегрираното крайбрежно управление или еквивалентните формални или неформални практики; г) осигуряват участието на заинтересованите страни в съответствие с член 9; д) организират използването на най-добрите налични данни в съответствие с член 10;	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51г. (1) Морският пространствен план на Република България се изработва въз основа на анализа на наличната екологична, геоложка, геоморфоложка и физична информация за морските пространства на Република България, информацията, достъпна чрез Националния портал за пространствени данни, както и социалните и икономически данни за дейностите по чл. 51в, ал. 4. При изготвянето му се отчитат: 1. особеностите на Черноморския регион; 2. състоянието на биологичните, минералните и енергийните ресурси; 3. съществуващите и бъдещите дейности по използване на морските пространства и тяхното въздействие върху околната среда и подводното културно наследство; 4. взаимодействията между сушата и морето; 5. трансграничното сътрудничество в Черноморския регион.	Пълно

е) осигуряват трансгранично сътрудничество между държавите членки в съответствие с член 11; ж) насърчават сътрудничеството с трети държави в съответствие с член 12.	(2) За реализиране на дейността по морско пространствено планиране Република България сътрудничи с останалите държави от Черноморския регион в рамките на Организацията за черноморско икономическо сътрудничество, на Комисията по опазване на Черно море от замърсяване и по друг подходящ начин, в т.ч. на двустранна основа. Сътрудничеството с Румъния е насочено към постигане на съгласуваност и координираност на националните морски пространствени планове по въпросите с транснационален характер. (3) Планът по чл. 51в може да бъде изработен като част от трансграничен морски пространствен план на Черно море. Чл. 51д. (1) Изработеният морски пространствен план се публикува на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и подлежи на обществено обсъждане преди да бъде внесен за одобряване. (2) Общественото обсъждане се извършва заедно с процедурата за провеждане на консултации по екологичната оценка и/или оценката за съвместимост, които възложителят на проекта организира и провежда по реда на Закона за опазване на околната среда, съответно по реда на Закона за биологичното разнообразие. Чл. 51е. (1) Морският пространствен план на Република България, включващ текстови и графични части, се приема от Националния експертен съвет по устройство на територията и регионална политика и се одобрява с решение на Министерския съвет. Чл. 51ж. (1) Решението на Министерския съвет, с което се одобрява Морският пространствен план на Република България, както и решенията, с които се одобряват неговите изменения, се обнародват в „Държавен вестник“. (2) Текстовите и графичните части на одобрения Морски пространствен план на Република България и на неговите изменения се публикуват на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.“ Преходни и заключителни разпоредби § 44. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107
--	--

от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., доп., бр. 29 и 32 от 2012 г., изм., бр. 38 от 2012 г., изм. и доп., бр. 45 от 2012 г., доп., бр. 47 от 2012 г., изм. и доп., бр. 53 от 2012 г., изм., бр. 77 от 2012 г., изм. и доп., бр. 82 от 2012 г., изм., бр. 99 от 2012 г., бр. 15 и 24 от 2013 г., доп., бр. 27 от 2013 г., изм. и доп., бр. 28 и 66 от 2013 г., изм., бр. 109 от 2013 г., изм. и доп., бр. 49, 53 и 98 от 2014 г., изм., бр. 105 от 2014 г., изм., бр. 35 и 61 от 2015 г., доп., бр. 62 от 2015 г., изм. и доп., бр. 79 и 101 от 2015 г., изм., бр. 15 от 2016 г., изм. и доп., бр. 51 от 2016 г., бр. 13 и бр. 63 от 2017 г., изм., бр. 92 от 2017 г., изм. и доп., бр. 96 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения: 1. В чл. 101: а) сегашният текст става ал. 1; б) създава се ал. 2: „(2) Обхватът и съдържанието на Морския пространствен план на Република България и условията и редът за неговото изготвяне, приемане, прилагане и изменение се определят със Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.“; § 45. В чл. 22, ал. 1 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (обн., ДВ, бр. 48 от 2007 г., изм., бр. 36 и 67 от 2008 г., бр. 19, 82 и 92 от 2009 г., изм. и доп., бр. 45 и 82 от 2012 г. и бр. 27 от 2013 г., изм., бр. 28, 66 и 105 от 2013 г., изм. и доп., бр. 40 от 2014 г., изм., бр. 98 от 2014 г., бр. 9 и 61 от 2015 г., изм. и доп., бр. 101 от 2015 г., бр. 20 и бр. 36 от 2016 г., изм., бр. 58 от 2017 г., изм. и доп., бр. 96 от 2017 г.) в края се поставя запетая и се добавя „съобразени с предвижданията на Морския пространствен план на Република България“. § 46. В Закона за регионалното развитие (обн., бр. 50 от 2008 г., изм., бр. 47, 82 и 93 от 2009 г., изм. и доп., бр. 82 от 2012 г., изм., бр. 66 от 2013 г., доп., бр. 22 от 2014 г., изм., бр. 98 от 2014 г. и бр. 9	
---	--

3. Морските пространствени планове се преразглеждат от държавните членки по тяхно решение, но най-малко веднъж на всеки 10 години.	от 2015 г., доп., бр. 14 от 2015 г. и бр. 15 от 2016 г. и бр. 13 от 2017 г., изм., бр. 58 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения: 1. В чл. 7а: а) създава се нова ал. 4: „(4) Морският пространствен план на Република България планира пространственото развитие и интегрираното управление на дейностите по използване на морските пространства на страната за постигане на устойчиво развитие на Черноморския район, устойчив растеж на морската икономика и устойчиво използване на природните ресурси.“; б) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея накрая се добавя „и ал. 4“; 2. В чл. 7б, ал. 2 след думите „в областта на пространственото развитие“ се поставя запетая и се добавя „Морския пространствен план на Република България“; 3. В чл. 7д: а) досегашният текст става ал. 1; б) създават се ал. 2 и 3: „(2) Обхватът и съдържанието на Морския пространствен план на Република България и условията и редът за неговото изготвяне, приемане, прилагане и изменение се определят със Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. (3) Морският пространствен план на Република България се изработва от специализирано търговско дружество със сто процента държавно участие в капитала, в което правата на държавата се упражняват от министъра на регионалното развитие и благоустройството.“. § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51е. (2) Планът подлежи на преразглеждане на всеки 10 години. (3) Планът може да бъде преразгледан и извън срока по ал. 2, ако настъпят съществени промени в обществено-икономическите условия, при които е бил одобрен.“ Пълно
---	--

Член 7 Взаимодействия суша – море 1. С цел отчитане на взаимодействията суша – море съгласно член 4, параграф 2, ако те не са част от самия процес на морско пространство планиране, държавите членки могат да използват други формални или неформални процеси, като например интегрирано крайбрежно управление. Резултатите се отразяват от държавите членки в техните морски пространствени планове. 2. Без да се засягат разпоредбите на член 2, параграф 3, държавите членки целят да насърчават чрез морското пространство планиране съгласуваност между изготвяния морски пространствен план или планове и други съответни процеси.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51г. (1) Морският пространствен план на Република България се изработва въз основа на анализа на наличната екологична, геоложка, геоморфоложка и физична информация за морските пространства на Република България, информацията, достъпна чрез Националния портал за пространствени данни, както и социалните и икономически данни за дейностите по чл. 51в, ал. 4. При изготвянето му се отчитат: 1. особеностите на Черноморския регион; 2. състоянието на биологичните, минералните и енергийните ресурси; 3. съществуващите и бъдещите дейности по използване на морските пространства и тяхното въздействие върху околната среда и подводното културно наследство; 4. взаимодействията между сушата и морето; 5. трансграничното сътрудничество в Черноморския регион.“ § 4. В чл. 52б се правят следните изменения и допълнения: 1. Създава се нова ал. 2: „(2) Подробните устройствени планове по ал. 1 се съобразяват с предвижданията на Морския пространствен план на Република България.“; 2. Досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 3, 4 и 5. § 23. В чл. 112а се правят следните изменения и допълнения: 1. Алинея 1 се изменя така: „(1) Генералният план на пристанище за обществен транспорт е устройствената основа за изграждането и развитието, в т.ч. разширяването, на пристанището. С генералния план на пристанището за обществен транспорт се определят концепциите за дългосрочно развитие на съответната територия и акватория,
--	--

обосновани с технологични и маркетингови изводи, както и взаимовръзката на тези концепции с одобрената от Министерския съвет Интегрирана транспортна стратегия за периода до 2030 г., Морския пространствен план на Република България, съответните концепции и схеми за пространствено развитие и устройствените планове от по-висока степен.“ § 30. В чл. 112д се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1 след думите „въз основа на“ се добавя „специализиран“, а след думата „план“ се поставя запетая и се добавя „който се съобразява с предвижданията на Морския пространствен план на Република България и на съответните концепции и схеми за пространствено развитие и устройствените планове от по-висока степен“. Преходни и заключителни разпоредби § 44. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г., изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., доп., бр. 29 и 32 от 2012 г., изм., бр. 38 от 2012 г., изм. и доп., бр. 45 от 2012 г., доп., бр. 47 от 2012 г., изм. и доп., бр. 53 от 2012 г., изм., бр. 77 от 2012 г., изм. и доп., бр. 82 от 2012 г., изм., бр. 99 от 2012 г., бр. 15 и 24 от 2013 г., доп., бр. 27 от 2013 г., изм. и доп., бр. 28 и 66 от 2013 г., изм., бр. 109 от 2013 г., изм. и доп., бр. 49, 53 и 98 от 2014 г., изм., бр. 105 от 2014 г., изм., бр. 35 и 61 от 2015 г., доп., бр. 62 от 2015 г., изм. и доп., бр. 79 и 101 от 2015 г., изм., бр. 15 от 2016 г., изм. и доп., бр. 51 от 2016 г., бр. 13 и бр. 63 от 2017 г., изм., бр. 92 от 2017 г., изм. и доп., бр. 96 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения: 1. В чл. 101: а) сегашният текст става ал. 1; б) създава се ал. 2:	
--	--

	„(2) Обхватът и съдържанието на Морския пространствен план на Република България и условията и редът за неговото изготвяне, приемане, прилагане и изменение се определят със Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.“; § 45. В чл. 22, ал. 1 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (обн., ДВ, бр. 48 от 2007 г., изм., бр.36 и 67 от 2008 г., бр. 19, 82 и 92 от 2009 г., изм. и доп., бр. 45 и 82 от 2012 г. и бр.27 от 2013 г., изм., бр. 28, 66 и 105 от 2013 г., изм. и доп., бр. 40 от 2014 г., изм., бр. 98 от 2014 г., бр. 9 и 61 от 2015 г., изм. и доп., бр. 101 от 2015 г., бр. 20 и бр. 36 от 2016 г., изм., бр. 58 от 2017 г., изм. и доп., бр. 96 от 2017 г.) в края се поставя запетая и се добавя „съобразени с предвижданията на Морския пространствен план на Република България“. § 46. В Закона за регионалното развитие (обн., бр. 50 от 2008 г., изм., бр. 47, 82 и 93 от 2009 г., изм. и доп., бр. 82 от 2012 г., изм., бр. 66 от 2013 г., доп., бр. 22 от 2014 г., изм., бр. 98 от 2014 г. и бр. 9 от 2015 г., доп., бр. 14 от 2015 г. и бр. 15 от 2016 г. и бр. 13 от 2017 г., изм., бр. 58 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения: 1. В чл. 7а: а) създава се нова ал. 4: „(4) Морският пространствен план на Република България планира пространственото развитие и интегрираното управление на дейностите по използване на морските пространства на страната за постигане на устойчиво развитие на Черноморския район, устойчив растеж на морската икономика и устойчиво използване на природните ресурси.“; б) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея накрая се добавя „и ал. 4“; 2. В чл. 7б, ал. 2 след думите „в областта на пространственото развитие“ се поставя запетая и се добавя „Морския пространствен план на Република България“; 3. В чл. 7д: а) досегашният текст става ал. 1; б) създават се ал. 2 и 3:
--	--

	„(2) Обхватът и съдържанието на Морския пространствен план на Република България и условията и редът за неговото изготвяне, приемане, прилагане и изменение се определят със Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. (3) Морският пространствен план на Република България се изработва от специализирано търговско дружество със сто процента държавно участие в капитала, в което правата на държавата се упражняват от министъра на регионалното развитие и благоустройството.“. Закон за устройството на Черноморското крайбрежие Чл. 2. Основните цели на закона са: 1. създаване на условия за опазване, устойчиво интегрирано развитие и устройство на Черноморското крайбрежие; 3. опазване, съхраняване и разумно използване на природните ресурси; 4. предотвратяване и намаляване на замърсяването на Черноморското крайбрежие; Закон за регионалното развитие Чл. 2. (2) Държавната политика за регионално развитие създава условия за балансирано и устойчиво интегрирано развитие на районите и общините и обхваща система от нормативно регламентиран документи, ресурси и действия на компетентните органи, насочени към: 1. намаляване на междурегионалните и вътрешнорегионалните различия в степента на икономическото, социалното и териториалното развитие; 2. осигуряване на условия за ускорен икономически растеж и високо ниво на заетост; 3. развитие на териториалното сътрудничество. Чл. 3. (1) Планирането на пространственото развитие на територията обхваща система от нормативно регламентиран документи, които целят:
--	--

	1. интегриране в европейското пространство; 4. устойчиво развитие и съхранено природно и културно наследство; 5. подобряване състоянието на специфични територии с неблагоприятни социално-икономически, географски и демографски характеристики; 6. насърчаване на инвестициите, конкурентоспособността и иновациите; 7. териториална интеграция на трансграничните райони и на транснационално ниво; 8. намаляване на риска от бедствия в застрашените територии. (2) Държавната политика за регионално развитие и структуроопределящите политики се провеждат съгласувано и във взаимодействие с Националната концепция за пространствено развитие и регионалните схеми за пространствено развитие.
Член 8 Разработване на морските пространствени планове 1. При разработването и прилагането на морското пространство планиране държавите членки изготвят морски пространствени планове, в които се определя пространството и времето разпределение на съответните съществуващи и бъдещи дейности, както и начините на използване на морските им води, с цел допринасяне за постигането на целите по член 5. 2. По този начин, съгласно член 2, параграф 3, държавите членки вземат предвид съответните взаимодействия между дейностите и начините на използване. Без да се засягат правомощията на държавите членки, възможните дейности, начини на използване и интереси могат да включват: — райони с аквакултури, — риболовни зони, — инсталации и инфраструктура за проучване, експлоатация и добив на нефт, на газ и други енергийни ресурси, на полезни изкопаеми и инертни материали и за производството на енергия от възобновяеми източници,	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51а. (1) Използването на морските пространства на Република България се осъществява в съответствие с принципа за интегрирано управление на морските дейности. (2) За насърчаване на устойчив растеж на морската икономика, устойчиво развитие на Черноморския район и устойчиво използване на природните ресурси се организира и прилага морско пространство планиране – инструмент на Интегрираната морска политика на Европейския съюз. (3) Морското пространство планиране включва анализ на извършваните от човека дейности по използване на морските пространства и организирането им по начин, който позволява съвместното им съществуване за постигане на екологичните, икономическите и социалните цели по чл. 2.

— морски транспортни маршрути и трафик потоци, — зони за военни учения, — защитени природни обекти, обекти за опазване на видовете и защитени територии, — зони за добив на суровини, — научноизследователска дейност, — трасета на подводни кабели и тръбопроводи, — туризъм, — подводно културно наследство.	Чл. 51в. (1) Морският пространствен план на Република България обхваща морските пространства на Република България, както са определени в чл. 5, ал. 1, в т.ч. крайбрежните морски води по смисъла на § 1, т. 54 от Допълнителните разпоредби на Закона за водите. (3) Планът по ал. 1 определя пространственото и времевото разпределение на осъществяваните и на бъдещите дейности по използване на морските пространства, с изключение на дейностите, чиято единствена цел е отбраната или националната сигурност на Република България. (4) Планът по ал. 1 включва: 1. системата за движение в морските пространства на Република България; 2. зоните и полигоните за военни учения; 3. зоните за проучване, разработване и използване на природни ресурси; 4. зоните за риболов; 5. зоните за отглеждане на аквакултури; 6. зоните за туристически и рекреационни дейности; 7. зоните за научноизследователска дейност; 8. защитените зони и защитените територии от Националната екологична мрежа; 9. защитените зони за опазване на културното наследство; 10. трасетата на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура; 11. инсталациите и съоръженията, свързани с корабоплаването; 12. инсталациите и съоръженията за разработване и използване на минералните и енергийните ресурси; 13. обектите на подводното културно наследство. Чл. 51г. (1) Морският пространствен план на Република България се изработва въз основа на анализа на наличната екологична, геоложка, геоморфоложка и физична информация за морските пространства на Република България, информацията, достъпна чрез Националния портал за пространствени данни, както и социалните и икономически данни за дейностите по чл. 51в, ал. 4. При изготвянето му се отчитат:
--	---

	1. особеностите на Черноморския регион; 2. състоянието на биологичните, минералните и енергийните ресурси; 3. съществуващите и бъдещите дейности по използване на морските пространства и тяхното въздействие върху околната среда и подводното културно наследство; 4. взаимовъздействията между сушата и морето; 5. трансграничното сътрудничество в Черноморския регион.“
Член 9 Участие на обществеността 1. Държавите членки установяват начините за участие на обществеността посредством информизиране на всички потенциално заинтересовани страни и консултации със съответните заинтересовани страни и органи и със заинтересованата общественост на ранен етап от разработването на морските пространствени планове съгласно съответните разпоредби на законодателството на Съюза.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51д. (1) Изработеният морски пространствен план се публикува на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и подлежи на обществено обсъждане преди да бъде внесен за одобряване. (2) Общественото обсъждане се извършва заедно с процедурата за провеждане на консултации по екологичната оценка и/или оценката за съвместимост, които възложителят на проекта организира и провежда по реда на Закона за опазване на околната среда, съответно по реда на Закона за биологичното разнообразие. Чл. 51е. (1) Морският пространствен план на Република България, включващ текстови и графични части, се приема от Националния експертен съвет по устройство на територията и регионална политика и се одобрява с решение на Министерския съвет. (2) Планът подлежи на преразглеждане на всеки 10 години. (3) Планът може да бъде преразглеждан и извън срока по ал. 2, ако настъпят съществени промени в обществено-икономическите условия, при които е бил одобрен. (4) По отношение на проектите за изменение на Морския пространствен план на Република България се прилагат разпоредбите на ал. 1 и чл. 51д.

2. Държавите членки също така гарантират, че съответните заинтересовани страни и органи и заинтересованата общественост имат достъп до плановете след завършването им.	Чл. 51ж. (1) Решението на Министерския съвет, с което се одобрява Морският пространствен план на Република България, както и решенията, с които се одобряват неговите изменения, се обнародват в „Държавен вестник“. (2) Текстовите и графичните части на одобрения Морски пространствен план на Република България и на неговите изменения се публикуват на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.“	Пълно
Член 10 Използване и обмен на данни 1. Държавите членки организират използването на най-добрите налични данни и решават как да организират обмена на информация, необходима за морските пространствени планове. 2. Данните по параграф 1 могат да включват, inter alia: а) екологични, социални и икономически данни, събирани в съответствие със законодателството на Съюза, което се отнася до дейностите, посочени в член 8; б) морски физични данни относно морските води. 3. При прилагането на параграф 1 държавите членки използват съответните инструменти и средства, включително и вече съществуващите такива по линия на ИМП, както и други съответни политики на Съюза, като тези, посочени в Директива 2007/2/ЕО.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51г. (1) Морският пространствен план на Република България се изработва въз основа на анализа на наличната екологична, геоложка, геоморфоложка и физична информация за морските пространства на Република България, информацията, достъпна чрез Националния портал за пространствени данни, както и социалните и икономически данни за дейностите по чл. 51в, ал. 4. При изготвянето му се отчитат: 1. особеностите на Черноморския регион; 2. състоянието на биологичните, минералните и енергийните ресурси; 3. съществуващите и бъдещите дейности по използване на морските пространства и тяхното въздействие върху околната среда и подводното културно наследство; 4. взаимодействията между сушата и морето; 5. трансграничното сътрудничество в Черноморския регион.“	Пълно
Член 11 Сътрудничество между държавите членки 1. Като част от процеса на планиране и управление държавите членки, граничещи с морски води, си сътрудничат с цел да се	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България	Пълно

гарантира, че морските пространствени планове са съгласувани и координирани в засегнатия морски регион. При това сътрудничество се вземат предвид по-специално въпросите от транснационален характер. 2. Сътрудничеството, посочено в параграф 1, се осъществява посредством: а) съществуващи регионални институционални структури за сътрудничество, като например регионални морски конвенции; и/или б) мрежите или структурите на компетентните органи на държавите членки; и/или в) всеки друг метод, който отговаря на изискванията на параграф 1, например във връзка със стратегиите за морските басейни.	§ 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51г. (2) За реализиране на дейността по морско пространство планиране Република България сътрудничи с останалите държави от Черноморския регион в рамките на Организацията за Черноморско икономическо сътрудничество, на Комисията по опазване на Черно море от замърсяване и по друг подходящ начин, в т.ч. на двустранна основа. Сътрудничеството с Румъния е насочено към постигане на съгласуваност и координираност на националните морски пространствени планове по въпросите с транснационален характер. (3) Планът по чл. 51в може да бъде изработен като част от трансграничен морски пространствен план на Черно море.“	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51г. (2) За реализиране на дейността по морско пространство планиране Република България сътрудничи с останалите държави от Черноморския регион в рамките на Организацията за Черноморско икономическо сътрудничество, на Комисията по опазване на Черно море от замърсяване и по друг подходящ начин, в т.ч. на двустранна основа. Сътрудничеството с Румъния е насочено към постигане на съгласуваност и координираност на националните морски пространствени планове по въпросите с транснационален характер. (3) Планът по чл. 51в може да бъде изработен като част от трансграничен морски пространствен план на Черно море.“	Пълно
Член 12 Сътрудничество с трети държави Държавите членки се стремят при възможност да си сътрудничат с трети държави при реализацията на техните действия за морско пространство планиране в съответните морски региони съгласно международното право и конвенции, като например чрез използване на съществуващите международни форуми или регионалното институционално сътрудничество.			

Глава III ИЗПЪЛНЕНИЕ Член 13 Компетентни органи 1. Всяка държава членка определя органа или органите, които са компетентни за изпълнението на настоящата директива.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51б. (1) Общото ръководство и координация на дейността по морско пространство планиране се осъществява от министъра на регионалното развитие и благоустройството, който отговаря и за изработването и поддържането на Морския пространствен план на Република България. (2) Създава се Консултативен съвет по въпросите на морското пространство планиране като помощен орган към министъра на регионалното развитие и благоустройството за осъществяване на сътрудничество и координация в процеса на морско пространство планиране. (3) В консултативния съвет по ал. 2 се включват представители на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на околната среда и водите, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на земеделието, храните и горите, Министерството на икономиката, Министерството на енергетиката, Министерството на туризма, Министерството на културата, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Военноморските сили, Басейнова дирекция „Черноморски район“, Изпълнителна агенция „Морска администрация“, Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури, Центъра по подводна археология, Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“, Българската академия на науките, Университета за архитектура, строителство и геодезия, Асоциацията на българските черноморски общини, други ведомства, научни и стопански организации и юридически лица с нестопанска цел, които имат пряко отношение към планирането и организирането на дейностите по използване на морските пространства.	Пълно
---	--	--

2. Всяка държава членка предоставя на Комисията списък на компетентните органи заедно с елементите информация, изброени в приложението към настоящата директива.	(4) Функциите, задачите и съставът на консултативния съвет по ал. 2 се определят с правилник на министъра на регионалното развитие и благоустройството. (5) Поименният състав на Консултативния съвет по въпросите на морското пространство планиране се определя със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството. (6) Председател на Консултативния съвет по въпросите на морското пространство планиране е министърът на регионалното развитие и благоустройството или оправомощен от него заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството.“ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 2. Създават се § 1д и § 1с: „§ 1д. (1) Министърът на регионалното развитие и благоустройството предоставя на Европейската комисия информация за участниците в процеса на морско пространство планиране, която включва: 1. наименование и адрес на компетентния орган; 2. информация относно правния статут, функциите и ролята в процеса на морско пространство планиране на компетентния орган; 3. наименованията на органите и организациите, участващи в процеса на морско пространство планиране; 4. информация относно правния статут, функциите и ролята в процеса на морско пространство планиране на всеки от участващите органи и организации; 5. описание на институционалните връзки, установени с цел осигуряване на координация между участниците в процеса на морско пространство планиране; 6. кратко описание на механизмите, създадени с цел да се осигури координация между Република България и Румъния в процеса на морско пространство планиране.“ Преходни и заключителни разпоредби
---	---

Пълно

3. Всяка държава членка информира Комисията за всяка промяна в информацията, предоставена съгласно параграф 1, в срок от шест месеца след влизане в сила на съответната промяна.	§ 48. (1) В едномесечен срок от датата на влизане в сила на този закон министърът на регионалното развитие и благоустройството издава правилника по чл. 51б, ал. 4. (2) В седемдневен срок след издаване на правилника по чл. 51б, ал. 4 министърът на регионалното развитие и благоустройството изпраща на Европейската комисия информацията по § 1д, ал. 1 от Допълнителните разпоредби. § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 2. Създават се § 1д и § 1е: „§ 1д. (2) Министърът на регионалното развитие и благоустройството уведомява Европейската комисия за всяка промяна в данните по ал. 1 в шестмесечен срок от настъпването ѝ.“ Пълно
Член 14 Мониторинг и докладване 1. Държавите членки изпращат копия от морските пространствени планове, включително съответни съществуващи обяснителни материали за прилагането на настоящата директива, както и съответните им актуализации на Комисията и всяка друга заинтересована държава членка в тримесечен срок от публикуването им. 2. Комисията представя пред Европейския парламент и пред Съвета най-късно една година след крайния срок за изготвяне на морските пространствени планове и веднъж на всеки четири години след това доклад, в който очертава напредъка, постигнат в изпълнението на настоящата директива.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51ж. (1) Решението на Министерския съвет, с което се одобрява Морският пространствен план на Република България, както и решенията, с които се одобряват неговите изменения, се обнародват в „Държавен вестник“. (3) Министърът на регионалното развитие и благоустройството изпраща копие от одобрения план и от неговите изменения на Европейската комисия и на другите черноморски държави в тримесечен срок от обнародване на решението по ал. 1.“ Не подлежи на въвеждане

Глава IV ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ Член 15 Транспониране 1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 18 септември 2016 г. Те незабавно информират Комисията за тях. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Органът или органите, посочени в член 13, параграф 1, се определят до 18 септември 2016 г.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България Преходни и заключителни разпоредби Срокът е изтекъл Пълно § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 2. Създават се § 1д и § 1е: „§ 1е. Този закон въвежда изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ, L 257 от 28 август 2014 г.);“
2. Органът или органите, посочени в член 13, параграф 1, се определят до 18 септември 2016 г.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България Пълно § 3. В Глава втора „Морски пространства на Република България“, Раздел VII „Използване на морските пространства и опазване на морската среда“ се създават чл. 51а – 51ж: „Чл. 51б. (1) Общото ръководство и координация на дейността по морско пространствено планиране се осъществява от министъра на регионалното развитие и благоустройството, който отговаря и за изработването и поддържането на Морския пространствен план на Република България. (2) Създава се Консултативен съвет по въпросите на морското пространствено планиране като помощен орган към министъра на регионалното развитие и благоустройството за осъществяване на сътрудничество и координация в процеса на морско пространствено планиране. (3) В консултативния съвет по ал. 2 се включват представители на Министерството на регионалното развитие и благоустройството,

3. Морските пространствени планове, посочени в член 4, се изготвят възможно най-бързо и най-късно до 31 март 2021 г. 4. Задължението за транспониране и прилагане на настоящата директива не важи за държавите членки без излаз на море.	Министерството на околната среда и водите, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на земеделието, храните и горите, Министерството на икономиката, Министерството на енергетиката, Министерството на туризма, Министерството на културата, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Военноморските сили, Басейнова дирекция „Черноморски район“, Изпълнителна агенция „Морска администрация“, Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури, Центъра по подводна археология, Държавно предприятие „Пристианищна инфраструктура“, Българската академия на науките, Университета за архитектура, строителство и геодезия, Асоциацията на българските черноморски общини, други ведомства, научни и стопански организации и юридически лица с нестопанска цел, които имат пряко отношение към планирането и организирането на дейностите по използване на морските пространства. (4) Функциите, задачите и съставът на консултативния съвет по ал. 2 се определят с правилник на министъра на регионалното развитие и благоустройството. (5) Поименният състав на Консултативния съвет по въпросите на морското пространство планиране се определя със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството. (6) Председател на Консултативния съвет по въпросите на морското пространство планиране е министърът на регионалното развитие и благоустройството или оправомощен от него заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството.“ Преходни и заключителни разпоредби § 49. Морският пространствен план на Република България се изработва до 31 март 2021 г.	Пълно Не подлежи на въвеждане Не подлежи на въвеждане
Член 16 Влизане в сила		

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		
Член 17 Адресати Адресати на настоящата директива са държавите членки.		Не подлежи на въвеждане
ПРИЛОЖЕНИЕ КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ 1) Наименование и адрес на компетентния орган или органи – официалното наименование и адрес на идентифицирания компетентен орган или органи. 2) Правен статут на компетентния орган или органи – кратко описание на правния статут на компетентния орган или органи. 3) Отговорности – кратко описание на правните и административните отговорности на компетентния орган или органи и на неговата/тяхната роля по отношение на засегнатите морски води. 4) Членство – когато компетентният орган или органи действат като координиращи органи за други компетентни органи, списък на тези други органи заедно с кратко описание на институционалните връзки, установени с цел осигуряване на координация. 5) Регионална координация – необходимо е кратко описание на механизмите, създадени с цел да се осигури координацията между държавите членки, когато техни води са обхванати от настоящата директива и попадат в един и същ морски регион или подрегион.	Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 2. Създават се § 1д и § 1е: „§ 1д. (1) Министърът на регионалното развитие и благоустройството предоставя на Европейската комисия информация за участниците в процеса на морско пространствено планиране, която включва: 1. наименование и адрес на компетентния орган; 2. информация относно правния статут, функциите и ролята в процеса на морско пространствено планиране на компетентния орган; 3. наименованията на органите и организациите, участващи в процеса на морско пространствено планиране; 4. информация относно правния статут, функциите и ролята в процеса на морско пространствено планиране на всеки от участващите органи и организации; 5. описание на институционалните връзки, установени с цел осигуряване на координация между участниците в процеса на морско пространствено планиране; 6. кратко описание на механизмите, създадени с цел да се осигури координация между Република България и Румъния в процеса на морско пространствено планиране.“	Пълно

СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ НА ПРОЕКТА НА РЕШЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МОРСКИТЕ ПРОСТРАНСТВА, ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА И ПРИСТАНИЩАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ПРОВЕДЕНИ В ПЕРИОДА 18 ОКТОМВРИ – 1 НОЕМВРИ 2016 Г.

№	Организация/потребител /всичка информация на получаване на предложението/	Бележки и предложения	Приети/неприети	Мотиви
1.	„Газтрейд“ АД получено по електронната и по обикновената поща	Първичната уредба на морското пространство планиране, както и неразривно свързаното с него и съвременно предложено в законопроекта усъвършенстване на законовата регламентация на пристанища, е призовано да инвестиционното проектиране и строителството на пристанища, е призовано да създаде рамка за съгласувано, прозрачно и устойчиво вземане на решения и по този начин да съдейства за по-ефективно управление на дейностите по използване на морските пространства в съответствие с националните политики и законодателство на държавите – членки. Смятаме, че настоящият ЗИД на ЗМПВВПРБ е така дълго очакваният от българската пристанищна общност законопроект, в който е време да бъде отразена в конкретни законови предложения многократно обсъжданата на различни форуми, винаги безпротиворечиво възприемана и безусловво и единодушно подкрепяна от всички участници на пазара на пристанищни дейности и услуги идея за „създаването“ на „единно“ пристанище за обществен транспорт (касае се за двете ни големи морски пристанища Варна и Бургас), което пристанище да се състои от отделни терминали, които са на практика с идентични технически и експлоатационни характеристики, но могат (няма пречка) да се различават по характера на собствеността върху пристанищната инфраструктура – публична (или частна) държавна, публична (или частна) общинска, на юридически или физически лица. Предложенията за законови изменения, регламентиращи „единно“ пристанище за обществен транспорт в градовете Варна и Бургас следва да бъдат разглеждани, обсъдени и евентуално възприети именно в настоящия законопроект, тъй като в резултат на провежданото морско пространство планиране всяка държава – членка следва в срок до 31 март 2021 г. да разработи морски пространствен план, с обхват и съдържание, определен в националното законодателство, при съблюдаване на минималните изисквания,	Неприето	В мотивите към законопроекта изрично е посочено, че главната му цел е да бъдат въведени в българското законодателство изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ, L 257 от 2014 г.). Втората цел на законопроекта е да бъде усъвършенствана законовата регламентация на устройственото планиране, инвестиционното проектиране и строителството на пристанища и специализирани пристанищни обекти.

	установени в Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране. За да бъде възможен и ефективен разработеният към 31 март 2021 г. морски пространствен план, той би следвало да стъпи върху и да надгради една категорично и ясно проведена концепция за единно пристанище, със съответните процедури в законовите и подзаконовите актове, регламентации механизмите за планиране и инвестиране (в т.ч. и наредбата по чл. 112а, ал. 6 от ЗМПВВППРБ). Обсъжданият законопроект гарантира обвързаността, която е необходимо да съществува между актовете за пространствено планиране и развитие на различни нива (Национална концепция за пространствено развитие, секторните стратегически документи на национално и регионално равнище и специализираните схеми на акваторията към общите и подробните устройствени планове на черноморските общини) и Морския пространствен план на Република България, но наред с това от доклада става ясно, че законопроектът си поставя и амбициозната задача да доразвие идеята, заложена в основата на промените от 2013 г., по начин, че да бъдат преодолени съществуващите законови празнини и несъответствия.		Предложението за „законови изменения, регламентиращи „единно“ пристанище за обществен транспорт в градовете Варна и Бургас“ няма пряко отношение към преследваните със законопроекта цели. Идеята за „единно“ пристанище действително е поставяна неколккратно на обсъждане, но все още не са намерени най-адекватните решения на всички проблеми, които подобна законодателна промяна поражда. Не е възможно да бъдат създадени законови разпоредби, позволяващи реализирането на идеята само по отношение на две конкретни пристанища. Работата по намиране на най-подходящата правна форма за реализиране на идеята за „единно“ пристанище следва да продължи. В тази връзка следва да се има предвид и предложението за регламент на
--	--	--	---

Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за достъп до пазара на пристанищни услуги и финансова прозрачност на пристанищата, чието окончателно приемане е предстоящо.		
Предложениято няма отношение към формулираните цели на законопроекта. Евентуални промени в законовите разпоредби относно реда и условията за предоставяне на концесии в пристанищния сектор не следва да се предлагат едностранно от администрацията, а трябва да бъдат подложени на задълбочена дискусия с участието на всички заинтересувани страни. Необходимо е да бъдат съобразени също идеите, заложи в предложенията за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за достъп до пазара на пристанищни услуги и финансова прозрачност	Неприето	В мотивите се отбелязва, че с § 30 – 33 от законопроекта относно изменение и допълнение съответно на чл. 112е, чл. 112и, ал. 2, чл. 112к и чл. 112м, ал. 1 от ЗМПВВПРБ се отстраняват съществуващи в момента несъответствия на разпоредбите, които са резултат от Решение № 3 от 6 март 2014 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 10 от 2013 г. С това свое решение Конституционният съд на Република България обявя за противоконституционна разпоредбата на чл. 112к, ал. 1 от ЗМПВВПРБ в частта, с която законът е регламентирал възможността в полза на определен кръг лица – тези по чл. 112г, ал. 1, съответно по чл. 112д, ал. 4, без търг или конкурс да бъде учредено право на строеж за изграждане на ново пристанище за обществен транспорт с регионално значение, на пристанище по чл. 107 – 109 или на специализиран пристанище обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 от закона. Съгласно чл. 22, ал. 4 от Закона за конституционния съд възникналите правни последици от обявяването за противоконституционни актове се уреждат от органа, който го е постановил. До настоящия момент нямаме информация Народното събрание на Република България да е подготвило проект на съответен законопроект и затова смятаме, че предложеният за обсъждане проект на ЗИД на ЗМПВВПРБ може своевременно да даде уредба на съответните отношения и да уреди възникналите правни последици чрез възприемане на модела на „единно“ пристанище и предоставянето от тона ясно и детайлно очертаване на правомощията и задълженията на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ в процесите на изграждане и поддръжка, както на пристанищната инфраструктура на сушата, така и на обезпечаването на достъпа до терминалите на пристанището за обществен транспорт. При изготвянето на законопроекта следва да се съобрази, че оценката за конституционност на оспорената от президента през 2013 г. законова

	норма наложи Конституционният съд изрично да се произнесе по два основни, съществени за решаването на спора и взаимосвързани въпроса, а именно: може ли да се направи извод за задължителност на концесионния режим, прогласен с конституционната норма на чл. 18, ал. 5, в хипотезата на изграждане на ново пристанище по чл. 112к, ал. 1 ЗМПВВПРБ, респ. при положителен отговор – конституционно търпимо ли е законодателното разрешение, представляващо изключение от горното правило – възможността без търг или конкурс да се учреди вещно право на строеж по отношение на очертавания със закона кръг субекти. Конституционният съд сметна, че „при учредено право на строеж едно пристанище, какъвто и да е неговият вид, не би могло да бъде експлоатирано по предназначението си, без да се използва водната площ на пристанищната акватория. В противен случай са немислими подхождането, маневрирането и приставането на корабите, т.е. няма възможна хипотеза, при която водната площ, стояща между терена на сушата и изградените и монтирани върху морското дъно съоръжения, да бъде игнорирана по начин, осигуряващ възможността пристанището да функционира съобразно същностното си предназначение. Очевидно е, че без наличието на водната площ или акваторията на пристанището целият комплекс, включващ всички изградени съоръжения и инфраструктура, разположени на сушата и във водата (вкл. върху морското и речното дъно на р. Дунав), би представлявал всичко друго, но не и пристанище. А след като това е така, и акваторията въз основа на цитираната вече конституционна делегация по чл. 18, ал. 1 и специалния закон е определена като изключителна държавна собственост, то и целият изграден обект, чиято неразделна част е тя, безусловно подлежи на концесия на основание чл. 18, ал. 5 от Конституцията и следователно не съществува валиден правен способ, с който да бъде избегнат концесионният режим, и то основан на изрична конституционна разпоредба. Концесията е единственият съобразен с конституцията способ за ползването на изключителната държавна собственост от всички други субекти, различни от самата държава.“ Изводът на Конституционния съд е, че „в конкретния случай сама по себе си безусловната необходимост от ползване на акваторията, представляваща изключителна държавна собственост, за осигуряване на обичайното функциониране на пристанището безалтернативно налага приложението на конституционното изискване за концесионен режим спрямо целия обект, което положение не търпи отклонение.“	на пристанищата, чието окончателно приемане е предстоещо, Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия (ОВ, L 94 от 2014 г.) и Законопроектът за концесиите, ситн.№ 602-01-29, приет на първо четене от Четиридесет и третото народно събрание.
--	--	---

		Смятаме, че по Ваша преценка, наред с концепцията за „единно“ пристанище, този принцип може да бъде последователно развит и да намери своята детайлна регламентация в предложения за обсъждане проект на ЗИД на ЗМПВВПРБ, който да уреди и конкретизира в чл. 117в на закона специфични „обекти на концесия“, като очевидно това ще бъдат не цели, а части от пристанищен терминал (пирс, пристан, монобуй, кейова стена и т.н.). В резултат на подобно законодателно усилие трябва да се намерят оптималните и най-изгодни условия за използването и експлоатацията на визираните обекти, каквито в най-пълнен обем осигурява една публична и прозрачна състезателна процедура при условията на свободна и лоялна конкуренция с равнопоставеност на всички участници и недопускане на дискриминация. Както Конституционният съд определя „въпрос на решение на законодателния орган е дали концесията ще бъде предоставена по общия ред, уреден от закона, или по един специален, дори преференциален ред.“. В този контекст Конституционният съд намира също, че „съществуващата законодателна уредба, релевантна към обсъжданата материя, се нуждае от прецизиране.“ Възможно е да се потърсят и законови инвестиционни модели, в които управителят на инфраструктурата изгражда съответните съоръжения, а инвестицията се откупва на базата на съответните споразуменения със собственика на пристанищния терминал при спазване на разпоредбите на ЕС за държавните помощи.			Съответно са допълнени § 6 от законопроекта относно създаване на чл. 60в и § 12 от законопроекта относно създаване на чл. 77а.
2.	ДП „Пристанищна инфраструктура“ получено по електронната поща	Предлагаме текстовете на § 6 и § 12 от законопроекта, с които се създават нови членове съответно 60в и 77а ЗМПВВПРБ, да бъдат допълнени като към всеки от посочените нови текстове се добави следното изречение: „Информацията, която се излъчва от AIS оборудването трябва да съдържа верни, актуални и пълни данни, които при всяка промяна да бъдат актуализирани.“. Мотиви: Данните от AIS оборудването се предават на всички органи, ангажирани с извършването на граничен и митнически контрол. Именно с оглед осигуряване ефективността на входния и изходния контрол, извършван от компетентните органи, е необходимо посочените данни да бъдат актуални, верни и пълни.	Прието		

3. „Пристанище Варна“ ЕАД получено по електронната и по обикновената поща	Считаме, че в законопроекта би трябвало да се регламентира ред за поставяне и премахване на територията на пристанищата за обществен транспорт и на пристанищата по чл. 107 – 109 на: - преместваеми обекти и съоръжения; - рекламни, информационни или монументално-декоративни елементи. Разрешаването да се извършва от главния архитект на общината по местоположение на пристанището въз основа на схема, одобрена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, като посредством това одобрение се оцени адекватно вероятността от създаване на опасност за сигурността на пристанището, за безопасното осъществяване на пристанищните дейности и услуги или за нормалното функциониране на средствата за навигационно осигуряване. Мотиви: Разрешаването поставяне и премахване на територията на пристанищните терминали на „преместваеми обекти и съоръжения“ се налага от практическата необходимост да се посрещнат за обработка и временно съхранение инцидентни товари, в т.ч. и транзитни, на базата на сключени договори с неголяма продължителност на изпълнение, предопределени основно от естеството на конкретните товари (демонтируеми конструкции, изпълняващи функция на навеси, защитаващи товарите от неблагоприятни атмосферни въздействия и др. под.) или използването на пристанищните терминали във веригата от доставки, включени в определени проекти от национално или регионално значение (тръби за газопроводи и нефтопроводи, сондажни платформи, монтаж и демонтаж на извънгабаритни конструкции и др. под.). Касае се за случаи, в които хипотетично е възможно общата процедура за изменение на генералния план на съответното пристанище или пристанищен терминал да надхвърли като време срока на договора, обслужващ съответния проект, след приключването на който пък би трябвало да се върви към ново изменение на плана. Регламентирането на специален по отношение на разписания в ЗУТ ред се налага от естеството (характера на собствеността – публична държавна) и спецификата на договорните отношения между министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“, концесионерите на терминали от пристанища за обществен транспорт с национално значение, държавните пристанищни оператори, предоставящи пристанищни услуги по силата на договора по § 74	Прието	Отразено в законопроекта (§ 37 относно създаване на чл. 112р – чл. 112т), в мотивите към него и в другите придружаващи го документи.
---	---	--------	--

		от ПЗР на ЗИД на ЗМПВВПРБ, напачието на общи части, които не могат да бъдат обект на концесия и зони за съпътстващи дейности.		
4.	„Порт България Уест“ ЕАД получено по електронната и по обикновената поща	Като отчитаме безспорната необходимост от отстраняване на съществуващите празнини по отношение изработването, съгласуването, приемането и одобряването на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт и на подробните устройствени планове за яхтените, рибарските и пристанищата със специално предназначение (пристанищата по чл. 107 – 109 от ЗМПВВПРБ), на специализираните пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 ЗМПВВПРБ и на брегоукрепителните хидротехнически съоръжения в акваторията на Черно море и в българския участък на река Дунав, изпълняващи „двойна“ функция, правим конкретни предложения за допълване на публикувания законопроект, както следва: 1. В § 17 (по чл. 92) се правят следните изменения и допълнения: а) в ал. 1 се добавя ново изречение второ: „Пристанището може да се състои от повече от един пристанищни терминали, които имат обща инфраструктура и общи железопътни и автомобилни подходи, осигуряващи връзка на пристанището за обществен транспорт с пътната мрежа и железопътната инфраструктура.“; б) в алинея 5, точка 4, накрая се поставя запетая и се добавя7 „координатите на граничните точки и границите на използваните общи железопътни и автомобилни подходи за всеки от терминалите:“; 2. Създава се нов § 18а със следното съдържание: „§ 18а. В чл. 103а, ал. 3 се създава нова точка 4 със следното съдържание: „4. железопътните и/или автомобилните подходи, които осигуряват връзка на пристанището с пътната мрежа и железопътната инфраструктура.“	Неприето	Поставеният проблем, свързан с регламентиране на статута на обектите на линейната техническа инфраструктура на транспорта, която обслужва повече от едно пристанище, действително съществува и е сериозен, но не попада в обхвата на целите на законопроекта – въвеждане в българското законодателство на изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране и усъвършенстване на
			Неприето	

	3. Създава се нов § 20а със следното съдържание: „§20а. Създава се нов чл. 106а: „Чл. 106а. (1) Общата техническа инфраструктура на пристанището, както и железопътните и автомобилни подходи, осигуряващи връзка на пристанището за обществен транспорт с пътната мрежа и железопътната инфраструктура, които обслужват два или повече терминали от пристанище за обществен транспорт с национално и/или регионално значение, предназначени с генералния план на пристанище за обществен транспорт за общо ползване, са публична държавна собственост. (2) Никой не може да възпрепятства свободния достъп до общата техническа инфраструктура на пристанището, както и до железопътните и автомобилни подходи, осигуряващи връзка на пристанището за обществен транспорт с пътната мрежа и железопътната инфраструктура.“ 4. В § 22, т. 2, б. „г“ се изменя така: „3. определя общата техническа инфраструктура на пристанището, както и железопътните и автомобилни подходи, осигуряващи връзката му с пътната мрежа и железопътната инфраструктура, които обслужват два или повече терминали от пристанища за обществен транспорт с национално и/или регионално значение и които са предназначени за общо ползване.“ 5. В § 26 се правят следните допълнения: а) текстът на новия чл. 112¹ става алинея 1; б) създава се нова алинея 2 със следното съдържание: „(5) Отчуждаването на имоти и части от имоти – частна собственост, предназначени за изграждането и/или разширението на общата техническа инфраструктура на пристанището, както и на железопътните и/или автомобилните подходи, осигуряващи връзка на пристанището за обществен транспорт с регионално значение с пътната мрежа и железопътната инфраструктура, се извършва по реда на чл. 34а и следващите от Закона за държавната собственост. Лица по ал. 1 са инвеститори на обекта и осигуряват инвестициите за отчуждаване и за реализация на обектите по ал. 2, т. 3.“	Неприето	законовата регламентация на устройството на планиране, инвестиционното проектиране и строителството на пристанища и специализирани пристанищни обекти. Един от възможните пътища за решаването му е реализиране на идеята за „единно“ пристанище, коментирана по-горе. Включването на предложените текстове в проекта на нормативен акт, без те да са били задълбочено обсъдени от всички заинтересувани страни, е неправилно. Би било нецелесъобразно подобна задълбочена дискусия да бъде проведена в рамките на процедурата по одобряване и приемане на настоящия законопроект, предвид висшата процедура за нарушение, открита срещу Република България за неизпълнение в срок на задължението за въвеждане на изискванията на
		Неприето	
		Неприето	

			Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране.
	6. § 31 от законопроекта се изменя така: „§ 31. Чл. 112и се изменя така: „Чл. 112и. (1) Разширение на съществуващо пристанище за обществен транспорт с регионално значение, на пристанище по чл. 107 – 109 или на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 чрез усвояване на част от акваторията и приобщаването на новообразуваната суша към територията на пристанището се разрешава от Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията въз основа на проект за генерален план, приет от междуправителствения експертен съвет по чл. 112а, ал. 4. (2) Въз основа на решението по ал. 1 областният управител сключва предварителен договор със собственика на съществуващото пристанище, съответно на съществуващия специализиран пристанищен обект по реда на чл. 15, ал. 4 от Закона за устройство на територията. Сключването на предварителния договор е условие за одобряването на проекта на генерален план. (3) След влизане в сила на генералния план за разширение на пристанището областният управител сключва окончателен договор за възмездно прехвърляне на собственост в полза на собственика на пристанището или на специализирания пристанищен обект въз основа на пазарна оценка, изготвена от лицензиран оценител.“	Неприето	Предлаганият текст представлява промяна на философията, на която е подчинена действащата уредба на разширението на пристанища и специализирани пристанищни обекти чрез „усвояване“ на част от акваторията – вместо учредяване на право на строеж върху части от морското дъно и дъното в българския участък и заливаемата ивица на река Дунав – публична държавна собственост, да се променят границите на съседни поземлени имоти по подобие на разпоредбата на чл. 15 от Закона за устройство на територията. Не са изложени аргументи, от които да е видно какви са недостатъците на сегашното законодателно

				решение и с какво това предложение е по-добро. Практиката по прилагане на разпоредбите относно учредяване на право на строеж върху морското и речно дъно все още е недостатъчна, за да може да бъдат формулирани изводи относно наличието на необходимост от законодателна промяна.
			Неприето	С аргументите, изложени по-горе по отношение на останалите предложени текстове за регламентиране статута на обектите на линейната техническа инфраструктура на транспорта, която обслужва повече от едно пристанище.
		7. В § 40, т. 2 се допълва с нова точка 52 със следното съдържание: „52. Общата техническа инфраструктура на пристанището“ е съвкупност от сгради, съоръжения и линейни инженерни мрежи на транспорта (автомобилни и/или железопътни връзки), на водоснабдяването и канализацията и на геозащитната дейност, които обслужват повече от един терминал от пристанище за обществен транспорт с национално и/или регионално значение и са предназначени с генералния план на пристанище за обществен транспорт за общо ползване от всички пристанищни оператори и други правоимащи лица при еднакви условия.“	Неприето	
		8. Създава се нов § 48а със следното съдържание: „§ 48а. Съществуващите железопътни и/или автомобилни подходи и земята, върху която са изградени, които осигуряват връзка на пристанищата за обществен транспорт с републиканската или общинската пътна мрежа и с обектите на железопътната инфраструктура, се отчуждават по реда на Закона за държавната собственост въз основа на влязъл в сила генерален план – подробен устройствен план по чл. 112а, ал. 7.“	Неприето	
5.	Сдружение с нестопанска цел „Българска дунавска камара“ получено по обикновената поща	И. По текста на проекта: I.1. § 23. Създава се чл. 112а ¹ : I.1.1. В алинея 2, края, се добавя следния текст: „Копие от становището се изпраща на заявителя за сведение. Ако в четиринадесетдневния срок становището не бъде представено, се приема, че е	Неприето	Предложението не държи сметка за характера на становището на изпълнителния директор на ИА „Морска

	налице съответствие на инвестиционната инициатива с документите по чл. 112а, ал. 1 и заявителят има право да внесе искане до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството за издаване на заповед, с която се дава разрешение за изработване на проект на генерален план.“	администрация“. Представяното от него становище не е индивидуален административен акт. То е подготвящ акт, който има за цел да подпомогне министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството при постановяване на съвместната заповед за даване на разрешение за изработване на проект на генерален план, но не ги обвързва. Ето защо, по отношение на него не може да бъде прилаган принципът на „мълчаливото съгласие“. Евентуалното приемане на предложението, което предвижда подаване на ново, второ искане до двамата министри, в случай на неспазване на установения срок за изразяване на становище, би имало за резултат увеличаване на административната тежест за бизнеса.
--	--	--

	1.2. § 24. В чл. 112б се правят следните изменения и допълнения: 1.2.1. В алинея 3, накрая, се добавя следния текст: „Копие от становището се изпраща на заявителя за сведение. Ако в двумесечния срок становището не бъде представено, се приема, че по проекта на генерален план няма забележки и заявителят има право да внесе искане до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството за назначаване на междуведомствен експертен съвет по чл. 112а, ал. 4 за разглеждане и приемане на проекта на генерален план.“ 1.2.2. Алинея 5 става алинея 4 и се изменя така: „(4) При установени недостатъци в подаденото заявление Изпълнителна агенция „Морска администрация“ уведомява заявителя за тях и определя срок за отстраняването им. Уведомлението за недостатъци може да бъде еднократно за периода от подаване на заявлението до внасяне на становището до министъра, по ал. 3. Срокът по ал. 3 спира да тече от датата на получаване на уведомлението за недостатъците до тяхното отстраняване, или до изтичане на срока за отстраняването им. Ако недостатъците не бъдат отстранени от заявителя в определен срок, производството се прекратява със съвместна заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството по предложение на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“. Заповедта може да бъде оспорена по реда на Административнопроцесуалния кодекс в четиринадесетдневен срок от съобщаването ѝ на заявителя.“ 1.2.3. Алинея 4 става алинея 5 и се изменя така: „(5) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министърът на регионалното развитие и благоустройството, вземайки предвид становището или искането по ал. 3, в срок до 2 месеца назначават междуведомствен експертен съвет по чл. 112а, ал. 4 за разглеждане и приемане на проекта на генерален план.“	Неприето	С аргументите, изложени по-горе по отношение на предложението по § 23 от законопроекта. Не са представени аргументи, обосноваващи необходимостта от размяна на разпоредбите на ал. 4 и ал. 5 на чл. 112б. Предложеният в законопроекта текст относно реда за отстраняване на недостатъци на подаденото заявление следва общото правило на чл. 30 от Административнопроцесуалния кодекс. Предлаганата тук редакция не съдържа различно от включеното в законопроекта правило за поведение. В същото време, тя не отговаря на изискванията на чл. 9, ал. 1 от Закона за нормативните актове разпоредбите на
--	--	----------	---

		нормативните актове да се формулират кратко, точно и ясно.
	Неприето	Тук предложеният текст не се различава по същността си от включената в законопроекта разпоредба. Формулировката на чл. 112в, ал. 2, т. 2, предложена с § 25 от законопроекта, съдържа примерно, неизчерпателно изброяване на случаите на промяна на параметрите на пристанищната територия или акватория, което подпомага разбирането и прилагането на текста.
	Неприето	Нито действащият ЗМПВВПРБ, нито предложеният законопроект съдържат разпоредби, които да предвиждат поставянето на понтон като основание за изменение на генералния план на пристанището за обществен транспорт. Казаното важи при условие, че за
	I.3. § 25. В чл. 112в се правят следните изменения: I.3.1. В алинея 2, точка 2 се изменя така: „2. възникне инвестиционна инициатива, която засяга резервирана за бъдещо развитие на пристанището територия или е свързана с промяна на параметрите на пристанищната територия или акватория.“	
	II. По проекта и действащия закон изобщо: II.1. Примери по текстове от действащия закон, които създават проблеми на реката: II.1.1. Приравняването на речните понтони („плаващи устройства“ съгл. Отменения „Правилник за плаване в българския участък на река Дунав (ДВ, бр. 6 от 1992 г.)“ с хидротехнически съоръжения, а оттам и изискването за промяна на генералния план на пристанището за поставяне на понтон (интересно какво ще се иска за махане на понтон).	

		пристанищната акватория има действащ парцеларен план като неразривна част от генералния план на пристанището и параметрите на оперативната акватория са определени съобразно установените правила за съответния тип кейова стена, т.е. когато „поставянето“ на понтон не би довело до необходимост от промяна на границите и площта на оперативната акватория. Навигационното осигуряване на пристанищните акватории се извършва предимно с наземни знаци, на които колебанията на речното ниво не влияят. В редките случаи, когато в системата от навигационни знаци са включени и плаващи такива, не се налага промяна на техния вид или местоположение, тъй като колебанията на речното ниво и речното ниво и „постоянната промяна на фарватера“ не влияят	
	III.1.2. Приравняването на понятието „навигационно осигуряване“ за море и река. Предвид колебанията на речното ниво и оттам постоянната промяна на фарватера и зоните за маневриране от акваторията на пристанищата, съпроводено с постоянна промяна на видовете и местоположението на навигационните знаци, следва противоречие с изискването на закона за отразяване в генералния план (парцеларния план на акваторията) на пристанищата на навигационното осигуряване.		

		съществено върху границите на зоните за маневриране, ако те са определени в съответствие с установените правила.
	И.2. Други мнения и въпроси, които в момента не могат да бъдат изложени. На основание гореизложеното и особено имайки предвид т. II.2., настояваме за среща на представители на СНЦ „Българска дунавска камара“ с екипа, изготвящ проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗМПВВПРБ, на която да зададем въпроси, изложим нашите аргументи и обсъдим приемливи текстове на закона. Молим за Вашето разпореждане да се направи необходимото за организиране на такава среща, както и да не се дава ход на процедурата по приемането на упоменатия законопроект със сегашния му текст.	Неприето Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията винаги е откликвало на исканията на неправителствените организации от сектора за срещи и дискусии по проблеми на прилагането на Закона за морските прострства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България и по повод необходимостта от усъвършенстване на неговите разпоредби и често само е било инициатор на такива срещи и дискусии. В настоящия момент, обаче, предложение за спиране на процедурата по одобряване и приемане на предложения законопроект не може да бъде прието, предвид висшата процедура за

				нарушение, открита срещу Република България за неизпълнение в срок на задължението за въвеждане на изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране.
--	--	--	--	--

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 22

от 15 януари 2018 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Томислав Дончев

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

/Апостол Михов/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№.....02.01-6.....
...16...януари...2018 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 802-01-3
Дата 16 / 01 2018 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

16.01
Вс

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....22..... на Министерския съвет от 2018 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

 (Томислав Дончев)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 850-01-10/18.01. 2018 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, № 802-01-3, внесен от Министерски съвет на 16.01.2018 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по транспорт, информационни технологии и съобщения

Комисии:

- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление
- Комисия по околната среда и водите
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

